

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลเมืองบ้านไผ่

(พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)

www.banphaicity.go.th

เทศบาลเมืองบ้านไผ่
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน

<http://www.banphaicity.go.th> , info@banphaicity.go.th

ประกาศเทศบาลเมืองบ้านไผ่
เรื่อง ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๐)

ด้วยเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด รวมไปถึงกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๐) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

อาศัยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และเพื่อให้การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๖๐) เป็นไปตามระเบียบฯ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายลิขิต กสิกิจวรกุล)

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1-1
	-แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น	1-1
บทที่ 2	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานเทศบาลเมืองบ้านไผ่	2-1
	-ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	2-1
	-ลักษณะทางด้านการเมืองการบริหาร	2-4
	-การให้บริการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	2-7
	-สถานะทางการคลังของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	2-9
บทที่ 3	การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	3-1
	-หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น	3-1
	-แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)	3-1
	-นโยบายรัฐบาล	3-3
	-ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)	3-5
	-ยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	3-6
	-กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2556-2558	3-8
	-นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น	3-10
	-ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	3-13
	-ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	3-17
บทที่ 4	วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา	4-1
	-วิสัยทัศน์เทศบาลเมืองบ้านไผ่	4-1
	-ภารกิจหลักของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	4-1
	-พันธกิจเทศบาลเมืองบ้านไผ่	4-3
	-วัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	4-3
บทที่ 5	ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่	5-1
บทที่ 6	การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติการติดตามประเมินผล	6-1

*****

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น นั้น

เนื่องจากคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปีของตนเอง ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องตามระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ. 2556-2560) ขึ้น

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับนี้ จะเป็นกรอบ แนวทางการบริหารงานท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้ อย่างเหมาะสมเป็นอย่างดียิ่ง

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่

บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 1

บทนำ

แนวความคิดเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมาบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก จวบจนมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้เมืององค์กรรับผิดชอบในการจัดทำกรกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น

นอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542

ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงพอมจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30(4) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ข้อ 52 กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2544 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี 2549 จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน

ความหมายของการวางแผน

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต (Where we are to where we want to go) เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณา กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลพินิจ

การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยผ่านขบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผน คือ ความพยายามที่เป็นระบบ (Systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา

ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

1) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกล มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น

2) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดรจึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (System approach) เข้ามาใช้ในองค์กรปัจจุบัน

3) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

4) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์การที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์การให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่แผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

5) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์การใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของการบริหารงานที่

ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1) บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทาง เพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผนถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

2) ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญา เพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่านับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์การ

3) ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนเป็นการลดความไม่แน่นอนในอนาคตลงเพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตการวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

4) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กันอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

5) ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้นจะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การและยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

6) พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงานด้วยเพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่าองค์การคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนั้น การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

7) พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้องค์กรมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์กรที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กร ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานฝ่ายต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์กร

ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลว หรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ ดังนั้นข้อความต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านนำไปพิจารณาประกอบในการวางแผน เพื่อให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว

1) การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าขณะที่มีการวางแผนนั้น กลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจากแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนั้นว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างดี

การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานใน

เชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะได้สามารถมองหามาตรการประเมินและติดตาม แผนที่จะวางไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง

2) การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะไม่เป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศและการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ดังนั้น ถ้าการจัดการไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียงคิดเพียงว่าเสียเวลาสิ้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมาดีนั้น ย่อมเป็นไปได้

3) การดำเนินการภายในองค์กรที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่มและแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาสู่องค์กร ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้าง ซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์กร

4) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผน บางครั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

5) ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหายุ่งยากได้

หลักการพื้นฐานในการวางแผน

การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน 4 ประการด้วยกัน คือ

1. การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ (Contribution to Purpose and Objectives) ในการวางแผน ผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญว่าเป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเกื้อหนุนและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การสัมฤทธิ์ผล หลักการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติขององค์การธุรกิจต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันในองค์การบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกอย่างจริงจัง

2. การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ (Primacy of Planning) ซึ่งขบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การวางแผนเป็นงานเริ่มต้นก่อนขั้นตอนอื่น ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

3. การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน (Pervasiveness of Planning) การวางแผนเป็นงานของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารในระดับที่ต่างกันต่างก็มีความรับผิดชอบควบคุมให้งานที่ตนกระทำอยู่ให้ประสบความสำเร็จให้แก่สมาชิกในองค์กร

4. ประสิทธิภาพของแผนงาน (Efficiency of Plans) ในการวางแผนนั้น ผู้วางแผนจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของการวางแผน ซึ่งสามารถพิจารณาจากการ บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยการลงทุนอย่างประหยัดคุ้มค่า เช่น การใช้เวลา เงิน เครื่องมือ แรงงาน และการบริหารที่ดีสร้างความพึงพอใจให้แก่สมาชิกในองค์กร

หลักการพื้นฐาน 4 ประการนี้บ่งชี้ว่ามีส่วนสำคัญในการปูพื้นฐานของความคิดในด้านการวางแผนให้องค์การประสบความสำเร็จก้าวหน้า

ลำดับขั้นตอนในกระบวนการวางแผน (Steps in Planning Process)

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามควรจะมีลำดับและขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ การวางแผนก็เช่นกันจำเป็นต้องทำต่อเนื่องเป็นกระบวนการลำดับขั้นตอนในการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นงานอันดับแรกที่ นักวางแผนจะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้รู้ทิศทางที่จะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตที่ได้กล่าวมาแล้ว และเป็นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์กร สิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางจะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกในองค์กรเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และมีการประสานงานกัน

2. พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน (Developing the Planning Premises) ผู้วางแผนจะต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะเป็นขอบเขตในการวางแผน เพื่อสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นจะนำมาเป็นพื้นฐานในการวางแผน ขอบเขตและข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อมูลและปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ความรู้สึกของประชาชน นอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนจะต้องตระหนักถึงข้อมูลและปัจจัยภายในองค์กรด้วย จึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลรอบตัวอันเป็นผลทำให้ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นกรอบในการวางแผนมีความเชื่อถือได้มากขึ้น

3. พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน (Reviewing all Possible Limitations on planning) ข้อจำกัดต่าง ๆ มักเกิดขึ้นเสมอในการทำงานใด ๆ ฉะนั้นถ้าผู้วางแผนได้มีการพิจารณาและคำนึงสิ่งเหล่านี้แล้วก็สามารถจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลง สิ่งที่น่านำมาพิจารณาคาดการณ์ในการวางแผนได้แก่ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพทางการเงิน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ ในองค์กร เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จะมีน้ำหนักสำคัญในการกำหนดแผนงานที่จะดำเนินการต่อไป

4. พัฒนาทางเลือก (Developing Alternatives) ในการวางแผนควรได้แสวงหาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินการตามแผนนั้น เพราะบางครั้งการดำเนินการตามแผนหนึ่ง ๆ ไม่ใช่มีแนวทางการปฏิบัติแนวเดียวที่จะบรรลุความสำเร็จของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวที่สามารถไปถึงบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวมากำหนดกิจกรรมในการวางแผน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาความคิดของผู้วางแผนให้มีความหลากหลายตามข้อมูลต่าง ๆ

5. ประเมินทางเลือก (Evaluating the Alternatives) การประเมินทางเลือกนี้ต้องการหลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวประกอบว่าจะเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่ทางเลือกเหล่านี้จะทำให้องค์กรดำเนินไปได้แล้วจึงตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด (the most feasible alternatives) สิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือกนั้นก็คือไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ฉะนั้นผู้วางแผนควรตัดสินใจเลือกทางเลือกสองแนวทางหรือมากกว่า และนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกันเพื่อเป็นแผนที่เป็นไปได้มากที่สุด (the most feasible plan) ในการปฏิบัติ

6. เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ (Converting Plans into Actions) ผู้วางแผนต้องทำการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย (Policies) ตารางการทำงาน (schedules) และงบประมาณ (budgets) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่กล่าวนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการดำเนินการปฏิบัติที่ชัดเจน

ลักษณะของแผนที่ดี (Requirement of a Good Plan)

แผนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. แผนควรจะมีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่ว ๆ ไป (It should be specific rather than general) การชี้เฉพาะถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะก่อให้เกิดความ ชัดเจน และโอกาสที่จะเกิดความเข้าใจผิดหรือนำไปใช้ผิด ๆ นั้นน้อยมาก ฉะนั้นการจัดการทำแผนจะต้องมี ลักษณะเฉพาะเพื่อให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่ต้องตีความกันในลักษณะต่างๆ และ บางครั้งการตีความ นั้นอาจก่อให้เกิดดำเนินการที่ผิดทิศทางไปก็เป็นได้

2. แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและยังไม่รู้ให้ชัดเจน (A plan should distinguish between the known and the unknown) ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการคาดการณ์เหตุการณ์ ในอนาคต ฉะนั้นการจำแนกความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่รู้และรู้เห็นเด่นชัด จะทำให้ผู้ใช้แผนคำนึงถึงและพิจารณาสิ่งที่ยังไม่รู้ให้รอบคอบ

3. แผนควรจะมีตรรกะเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้ (A plan should be logical and practical) ซึ่งเรื่องนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้วางแผน จะต้องใช้การคิดวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์ญาณเป็นฐานในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและ ตัดสินเลือกแนวทางดำเนินการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

4. แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ (The plan must be flexible and capable of being practical) แผนที่น่าไปใช้จะต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่สามารถเกิดได้ทุกขณะ นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ มักจะมีตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมาก ที่มีผลกระทบต่อแผน ฉะนั้นแผนที่ดีจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่ แปรเปลี่ยนไป

5. แผนจะได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง (The plan must be acceptable to the persons who adopt it and to the persons who are affected) ทั้งนี้ เนื่องจากการยอมรับ จะนำมา ซึ่งความตั้งใจและความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำแผนไปปฏิบัติ ถ้าแผน ที่วางนั้นได้รับการยอมรับ จากผู้เกี่ยวข้องย่อมเป็นผลดีแก่การดำเนินงานขององค์การธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง

ประเภทของการวางแผน (Type of Planning)

การวางแผนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวทางคิดพื้นฐานได้ดังนี้

1. จำแนกตามระดับการจัดการ

1.1 การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นหน้าที่และความ รับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับสูง (Top management) เป็นการวางในลักษณะการพิจารณาภาพรวม ทั้งหมด (Overall planning) ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้การ ดำเนินงาน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำลังของทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะมีใน อนาคต

1.2 การวางแผนบริหาร (Administrative planning) เป็นหน้าที่และความ รับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับกลาง (Middle-level management) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดกรอบ และทิศทางไว้สำหรับแผนปฏิบัติการ (operative plans)

1.3 การวางแผนปฏิบัติการ (Operational Planning) เป็นแผนที่ผู้บริหารระดับต้น (lower level managers) นำแผนบริหาร (administrative plans) ไปดำเนินการในภาคปฏิบัติ

2. จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ

2.1 การวางแผนดำเนินงาน (Standing Planning) เป็นการวางแผนที่มีลักษณะเป็นแผนถาวรบอกถึงแนวความคิด หลักการหรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ในองค์กรหรือใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ แผนชนิดนี้จะรวมไปถึงนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน กฎ และมาตรฐาน การวางแผนใช้ประจำมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างยิ่งที่สามารถตรวจสอบการทำงานของพนักงานและสามารถประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางแผนชนิดนี้อาจมีจุดอ่อนบ้าง คือเมื่อสถานการณ์บางอย่างเปลี่ยนแปลงไปแผนประเภทนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในลักษณะแผนใช้เฉพาะครั้ง

2.2 การวางแผนใช้เฉพาะครั้ง (Ad hoc Single Planning) เป็นการวางแผนเพื่อปรับและเสริมการวางแผนดำเนินงานประจำทั้งนี้เนื่องจากแผนดำเนินงานประจำไม่อาจตอบสนองความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แผนใช้เฉพาะครั้งจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเฉพาะสถานการณ์ แผนประเภทนี้ใช้ครั้งเดียวแล้วจะไม่นำมาใช้อีก บางครั้งจึงมีการเรียกแผนชนิดนี้ว่าแผนใช้ครั้งเดียว แผนประเภทนี้ได้แก่ แผนงาน โครงการ งบประมาณ และตารางการทำงานแผนใช้เฉพาะครั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรทำให้ลดความเสี่ยงและเป็นการใช้เพื่อความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

3. จำแนกตามระยะเวลา

3.1 การวางแผนระยะยาว (Long-range Planning) เป็นการวางแผนที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป แต่จากการศึกษาของ The American Management Association พบว่าแผนระยะยาวนี้ควรมีระยะ 5 ปี เหมาะสมที่สุดที่จะสามารถคาดการณ์อนาคตได้อย่างมีเหตุผลการวางแผนระยะปานกลาง (Medium-range Planning) เป็นการวางแผนที่มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง 3 ถึง 5 ปี

3.2 การวางแผนระยะสั้น (Short-range Planning) มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ระยะ 1 ถึง 3 ปี การวางแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดกิจกรรมสั้น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในแผนระยะยาวประสบความสำเร็จ แผนระยะสั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนระยะยาว องค์กรจึงจะดำเนินการ ไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างราบรื่น

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการวางแผนตามระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว อาจไม่ได้กำหนดเวลาที่กล่าวในตอนต้น เพราะสภาพขององค์กรในยุคปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและระหว่างประเทศ

4. จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน การวางแผนกายภาพ

(Physical Planning) เป็นการวางแผนด้านทำเลที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

5.การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน แบ่งออกได้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ (Objectives)
- นโยบาย (Policies)
- วิธีการปฏิบัติงาน (Procedures)
- วิธีการ (Method)
- มาตรฐาน (Standard)
- งบประมาณ (Budget)
- แผนงาน (Program)

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังได้กล่าวแล้ว การวางแผนเป็นการมองไปข้างหน้าอาจเป็นช่วงสั้นระยะปานกลางหรือระยะยาว และเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนท้องถิ่นในอนาคต

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท คือ

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาระยะยาว
2. แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องการ

ทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

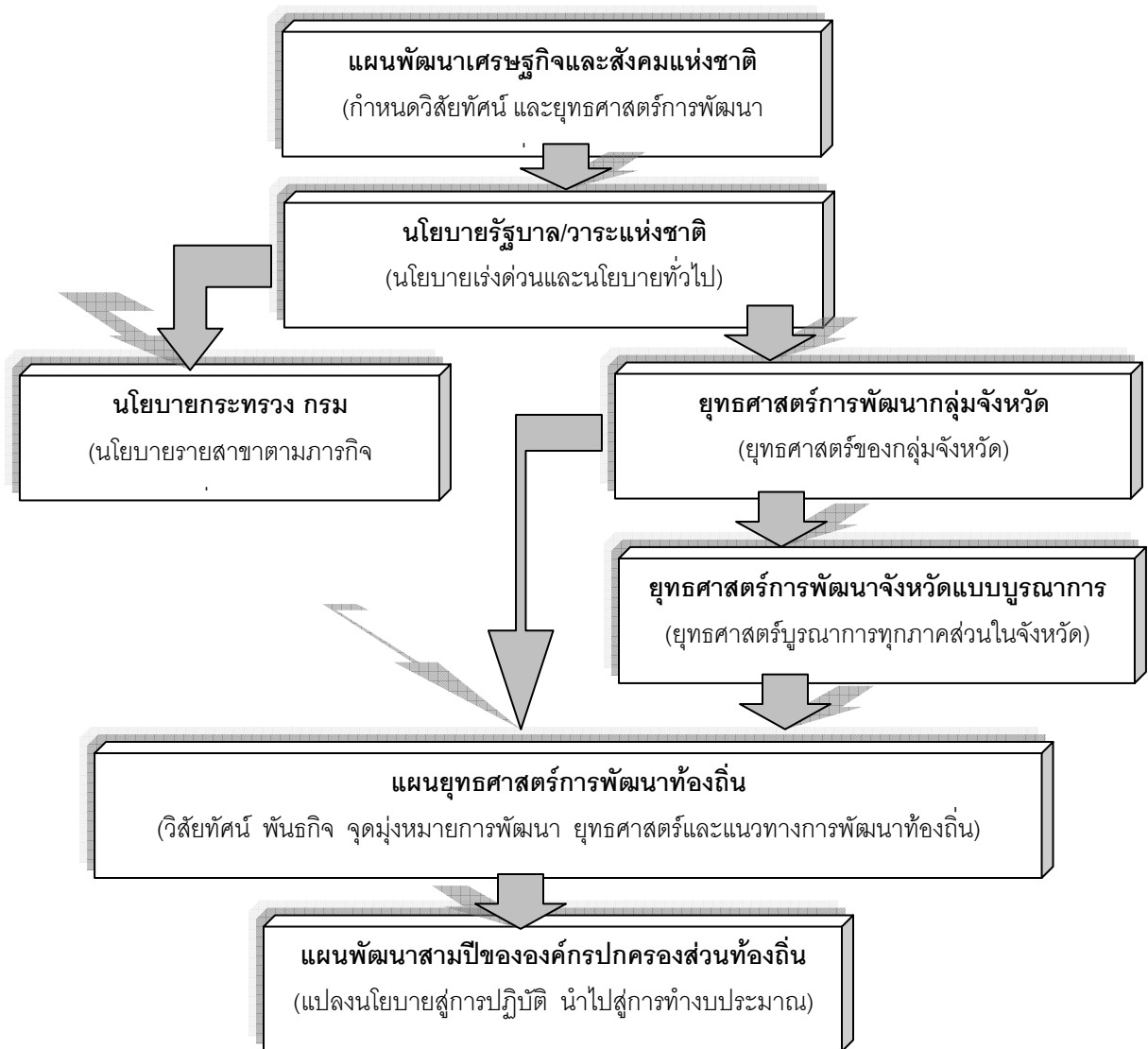
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 16 บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจน ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ (แผนภาพที่ 1) ซึ่งในการกำหนด ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจะมี ส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

แผนภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาสามปีผู้ที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาของ ทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย

ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 3 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

“แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดโดยยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอและแผนชุมชน

“แผนพัฒนาสามปี” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

“แผนการดำเนินงาน” หมายความว่า แผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงรายละเอียดผลงาน โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ สรุปได้ดังนี้

1) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รวมไปถึงนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น และแผนชุมชน , ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา , พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนการดำเนินงาน , พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา, แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

2) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดการทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนการดำเนินงาน และจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากแนวคิดในการวางแผน และหลักการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างน้อย 4 แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 : กระบวนการแก้ไขปัญหา

เริ่มด้วยการตอบคำถามอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

- ? ปัญหาคืออะไร
- ? ปัญหามีสาเหตุมาจากอะไร
- ? จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาคืออะไร
- ? วิธีการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาคืออะไร

ในการตอบปัญหาที่สี่ ต้องใช้ความสามารถในการคาดการณ์ และความรู้ทางวิชาการทั้งที่เป็นทฤษฎีและปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์

แนวคิดที่ 2 : กระบวนการและเนื้อหาของวิธีการ

- ? จะไปทำไม
- ? จะทำอะไร
- ? จะทำที่ไหน
- ? จะทำเมื่อไร
- ? จะทำโดยใคร
- ? จะทำเพื่อใคร
- ? จะทำอย่างไร
- ? จะใช้จ่ายเท่าไร

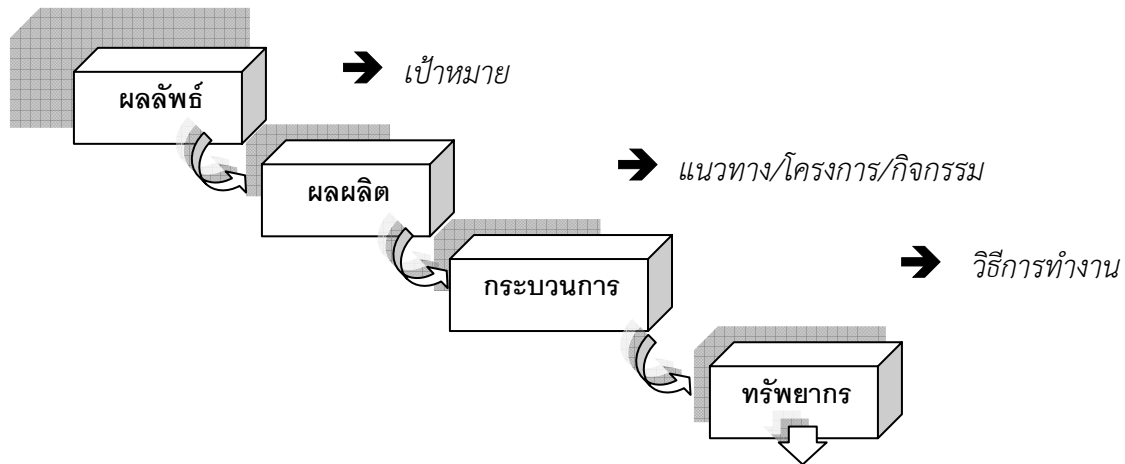
แนวคิดที่ 3 : ความคิดสร้างสรรค์ เป็นการมองอนาคตที่ต้องอาศัยความรู้ที่เกิดจาก

- ✍ สัณฐานตถุยาน หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์
- ✍ องค์กรแห่งการเรียนรู้ หรือเรียนจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
- ✍ เรียนรู้จากอื่น โดยอาจศึกษาเปรียบเทียบจากบทเรียนแห่งความสำเร็จ (Benchmark) ของหน่วยงานอื่น รวมทั้งการศึกษาองค์ความรู้ งานวิจัยต่าง ๆ
- ✍ การวิเคราะห์สถานการณ์ ซึ่งเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

แนวคิดที่ 4 : การตัดสินใจ

ต้องตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล และผสมผสานหลักการตัดสินใจแบบมีเหตุผล (Rationalism) กับหลักการตัดสินใจแบบเพิ่มขึ้น (Incrementalism) แต่ทั้งนี้ ต้องมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยสรุป การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องปรับกระบวนคิด โดยมุ่งเน้นผลที่จะเกิด (ผลลัพธ์) เป็นตัวตั้ง แล้วนำมาคิดหาหนทางที่จะทำ (ผลผลิต) รวมทั้งวิธีการที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ (กระบวนการ) ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทรัพยากรการบริหารเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน
เทศบาลเมืองบ้านไผ่

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านไผ่ เป็นเทศบาลตำบลบ้านไผ่ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2524 และในปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2548 โดยที่ขณะนั้นสุขาภิบาลบ้านไผ่ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้น การดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลของตนขึ้นเป็น “เทศบาล” เนื่องจากมีศักยภาพด้านต่าง ๆ ขึ้น ประกอบกับสุขาภิบาลบ้านไผ่มีรายได้สูงพอ ที่จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลได้

ดังนั้น อำเภอบ้านไผ่ โดยนายฮึกหาญ โทมรงค์ดี นายอำเภอบ้านไผ่ ในขณะนั้น ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล มติความต้องการของประชาชนที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัดขอนแก่นแล้ว รายงานเสนอกระทรวงมหาดไทยถึงความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลอำเภอบ้านไผ่ขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2524 ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะสุขาภิบาลอำเภอบ้านไผ่และจัดเป็น “เทศบาลตำบลบ้านไผ่” อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 98 ตอนที่ 101 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2524 และเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2548 ได้ยกฐานะจากเทศบาลตำบล เป็นเทศบาลเมือง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบภายในเขตเทศบาล รวม 16.20 ตารางกิโลเมตร

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ แต่ก่อนได้อาศัยหอประชุมอำเภอลำเลียดเป็นอาคารสำนักงานเทศบาล ซึ่งมีนายเจริญ ติบุญมี ณ ชุมแพ (นายอำเภอบ้านไผ่ขณะนั้นเป็นนายกเทศมนตรีคนแรก ต่อมา เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2529 เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการวางศิลาฤกษ์ ก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่หลังใหม่ โดยนายบุญช่วย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น บนพื้นที่ดินเนื้อที่ 10 ไร่ - งาน 35 ตารางวา ถนนเจนจบทิศ ห่างจากที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่ ไปทางทิศเหนือประมาณ 1 กิโลเมตร ซึ่งได้ใช้เป็นสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จนถึงปัจจุบัน

1. สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1.1 ที่ตั้งและอาณาเขต

ก. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ที่ค่าพิกัดระบบ UTM ประมาณ 253,000 ถึง 262,000 ตะวันออก ค่าพิกัด ประมาณ 1,773,000 ถึง 1,780,000 ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่เขตเทศบาล 16.20 ตารางกิโลเมตร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 408 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ 44 กิโลเมตร เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ประกอบขึ้นด้วยพื้นที่ในเขตการปกครองของตำบล 3 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านไผ่ และตำบลแคนเหนือ มีพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลละ 8.20 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 46.59 รวมเป็นร้อยละ 93.08 ส่วนตำบลแคนเหนือมีพื้นที่ 1.20 ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ 6.82 ของพื้นที่ทั้งหมด ดังรายละเอียดในตาราง แสดงพื้นที่เขตการปกครองของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ลำดับที่	ตำบล	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
1	ในเมือง	8.20	46.59
2	บ้านไผ่	8.20	46.59
3	แคนเหนือ	1.20	6.82
รวม		17.60	100

ที่มา : ผลจากการจัดทำโครงการระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. 2546 และแผนที่แสดงเขตการปกครองเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ประกอบด้วย ประชากร จำนวน 29,302 คน แยกเป็น ชาย 14,137 คน, หญิง 15,165 คน จำนวนครัวเรือน 11,389 ครัวเรือน (ณ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2555) ประกอบด้วยชุมชนต่างๆ จำนวน 26 ชุมชน โดยมีชุมชนกกแดงเป็นชุมชนใหญ่ที่สุดมีพื้นที่ 1.64 ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ 9.32 ของชุมชนทั้งหมด และมีชุมชนบ้านไผ่เก่ามีขนาดใหญ่เป็นลำดับที่ 2 มีพื้นที่ 1.57 ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ 8.92 ของชุมชนทั้งหมด และมีชุมชนตลาด 1,2,3 มีขนาดเล็กสุดมีพื้นที่ 0.13 ตารางกิโลเมตรหรือร้อยละ 0.74 ของชุมชนทั้งหมด ดังรายละเอียดตาม

ตารางแสดงรายละเอียดชุมชน

ลำดับ	ชื่อชุมชน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
1	กกแดง	1.64	9.32
2	บ้านไผ่เก่า	1.57	8.92
3	โนนสวรรค์	1.34	7.61
4	สุมนามัย	1.13	6.42
5	โนนสว่าง	1.12	6.36
6	คุ้มจัดสรร	0.85	4.83
7	ห้วยทราย	0.82	4.66
8	หนองลุมพุก	0.81	4.60
9	ปอปิด	0.79	4.49
10	คลองชลประทาน	0.78	4.43
11	โนนสะอาด	0.77	4.38
12	หลักสี่บสี	0.75	4.26
13	เจ้าเงาะ	0.71	4.03
14	ขนมจีน 2000	0.55	3.13
15	ชอยยั้งยง	0.55	3.13
16	สมหวัง-สังวาล	0.50	2.84
17	บ้านท่าพัฒนา	0.46	2.61
18	ชอยศาลเจ้า	0.36	2.05
19	สมประสงค์	0.35	1.98
20	แสงทอง	0.33	1.88
21	ชอยประปา	0.33	1.88

ลำดับ	ชื่อชุมชน	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ
22	พระธรรมสาร	0.27	1.53
23	ศรีหมอนพัฒนา	0.26	1.48
24	หมู่สี่พัฒนา	0.24	1.36
25	โพธิ์สวรรค์	0.19	1.08
26	ตลาดสด 1,2,3	0.13	0.74
รวม		17.6	100

ที่มา : ผลจากการสำรวจเพื่อจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ พ.ศ. 2546

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง สภาพดินปนทราย ด้านทิศเหนือเป็นที่เนินสูง ด้านทิศใต้เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำ 2 สายไหลผ่านคือ ลำน้ำห้วยทราย ลำน้ำห้วยจิก ซึ่งมีน้ำไหลตลอดฤดูกาล แหล่งเก็บกักน้ำประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำหนองนาแว เป็นอ่างเก็บน้ำซึ่งกรมชลประทานสร้างขึ้น ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศใต้ ประมาณ 2 กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำบ้านนาโพธิ์เป็นอ่างเก็บน้ำที่กรมชลประทานสร้างขึ้นเช่นกัน ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศตะวันออกประมาณ 5 กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำ “แก่งละว้า” ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศเหนือ ประมาณ 12 กิโลเมตร ซึ่งการประปาส่วนภูมิภาคได้ใช้แหล่งน้ำแห่งนี้เป็นแหล่งน้ำให้บริการประชาชนภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เนื่องจากมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ บริเวณโดยรอบของเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงเหมาะสำหรับที่จะทำไร่ ทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ภายในเขตเทศบาล และเป็นที่ตั้งของอาคารพาณิชย์ บ้านเรือน และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กขึ้นหลายแห่ง เช่น โรงงานมันสำปะหลัง คลังสินค้าเพื่อการเกษตร โรงงานยาสูบ เป็นต้น

ข. อาณาเขตของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ซึ่งเป็นที่ตั้งของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลในเมือง	และตำบลบ้านไผ่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลในเมือง	และตำบลหัวหนอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลในเมือง	และตำบลหนองน้ำใส
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหัวหนอง	และตำบลบ้านไผ่

1.2 สภาพภูมิประเทศ

บริเวณแอ่งโคราชมีลักษณะเป็นที่ราบลูกฟูก เอียงลาดจากบริเวณเทือกเขาและที่สูงทางด้านทิศตะวันออก และด้านทิศเหนือ จึงทำให้พื้นที่ตรงกลางเป็นแอ่งต่ำระบายน้ำไม่ดี มีแม่น้ำชีไหลผ่านเป็นลำน้ำแบ่งเขตระหว่างอำเภอบ้านไผ่ และอำเภอชนบท เป็นที่ราบสูงโดยสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 150 – 300 เมตร แผ่นดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ พืชพันธุ์ธรรมชาติโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นทุ่งหญ้า และป่าโปร่งแบบป่าไม้ผลัดใบ

1.3 สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น 3 ฤดูกาล

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือน กุมภาพันธ์ ไปจนถึงเดือน พฤษภาคม ภูมิอากาศแห้งแล้งมาก โดยเฉพาะเดือน เมษายน มีอุณหภูมิสูงเฉลี่ย 29.9 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือน พฤษภาคม หรือต้นเดือน มิถุนายน ไปสิ้นสุดเดือน ตุลาคม ฝนที่ตกมากในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน ซึ่งเคลื่อนมาจากทะเลจีนใต้ทางอ่าวตังเกี๋ยผ่านเวียดนามเข้ามาในภาคอีสาน ฝนตกมากที่สุดในเดือน กันยายน

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม ไปสิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ โดยอุณหภูมิลดลงของเดือนที่หนาวมากที่สุด คือเดือน ธันวาคม เฉลี่ย 22.6 องศาเซลเซียส

1. ลักษณะทางด้านการเมืองการบริหาร

1.1 การบริหาร

เทศบาล เป็นการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยให้ราษฎรในท้องถิ่นเลือกตั้งคณะบุคคลในท้องถิ่นขึ้นมาคณะหนึ่งตามกฎหมายเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นคือ สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.)

องค์กรเทศบาล ประกอบด้วยคณะผู้บริหารและสภาเทศบาล

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี และคณะผู้บริหารมีจำนวนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม ถึง พ.ศ.2546 คณะผู้บริหารท้องถิ่นชุดปัจจุบันประกอบด้วย (ข้อมูล ณ มิถุนายน 2555)

1. นายลิขิต	กสิกิจวรกุล	นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่
2. นายประเสริฐ	พงษ์ธีรมิตร	รองนายกเทศมนตรีฯ
3. นายมนัส	นิมมงคล	รองนายกเทศมนตรีฯ
4. ดร.อาทิตย์	ฉัตรชัยพลรัตน์	รองนายกเทศมนตรีฯ
5. นายชาญชัย	อมรเดชสุริยา	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีฯ
6. นายนพดล	โฆษิตวัฒนาพานิชย์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีฯ
7. นายพรพรหม	จันทร์เจริญ	เลขาธิการนายกฯ

สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี สมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีจำนวนสมาชิก 18 คน 3 เขตเลือกตั้ง ประกอบด้วย

1	นายจิระบูรณ์	ปัญญารัตน์วงศ์	ประธานสภาเทศบาล
2	นายนิวัฒน์	ปลั่งศิริ	รองประธานสภาเทศบาล
3	นายชานล	ธนระพีโชติ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 1
4	นายพิริน	ตุลระรัต	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 1
5	นางพัชรา	ศิริศักดิ์กมล	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 1
6	นายจำลอง	ทศทิศ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 1
7	นายสงค์ศักดิ์	เกียรติปกรณ์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 1
8	นายสมสงวน	อินทรกำแหง	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 2

9	นายประเสริฐ	เอราวัน	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 2
10	นายภาคภูมิ	ศรีอุ้น	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 2
11	นายกำพล	ขันธุ์ขวา	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 2
12	นายคำพันธ์	สีดอนชัย	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 2
13	นางจงจิต	แซ่เหี้ย	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 3
14	นายฉลอง	คำตา	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 3
15	นายนพจร	เอ่นลุน	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 3
16	นายบุญเหลือ	เรืองลือ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 3
17	นางสาวจิรวดี	เจริญศิลป์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 3
18	นายประสิทธิ์	สันคำ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต 3

1.2 เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีการแบ่งส่วนราชการบริหารงานของเทศบาล ดังนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล
2. กองวิชาการและแผนงาน
3. กองคลัง
4. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
5. กองการศึกษา
6. กองช่าง
7. กองสวัสดิการสังคม
8. สถานธนานุบาล

มีอัตรากำลังทั้งหมด 247 คน เป็นพนักงานเทศบาล 71 คน ลูกจ้างประจำ 60 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 55 คน พนักงานจ้างทั่วไป 21 คน พนักงานครูเทศบาล 35 คน ลูกจ้างประจำของโรงเรียนเทศบาล - คน และเจ้าหน้าที่สถานธนานุบาล 5 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2555)

โครงสร้างอัตราค่าจ้าง

การให้บริการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1. ห้องสมุดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ห้องสมุดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้จัดตั้งขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยอยู่ในความรับผิดชอบของกองการศึกษา ตั้งอยู่ ณ บริเวณชั้นล่างอาคารสภาวัฒนธรรม อำเภอบ้านไผ่ เปิดให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษาและพนักงานเทศบาล โดยมีวัตถุประสงค์

1.1 เพื่อให้มีหนังสือ วารสาร บทความ เอกสารทางด้านวิชาการ ทางการบริหารด้านต่าง ๆ กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

1.2 เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษา หาความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการและข้าราชการ พนักงานเทศบาล และลูกจ้าง ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษา

1.3 เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 และเป็นศูนย์ข้อมูลของเทศบาลต่อไป

เปิดให้บริการ ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.30 น - 16.30 น. และเป็นโครงการต่อเนื่องในการที่จะพัฒนาห้องสมุดให้มีหนังสือ เอกสาร บทความ ฯลฯ ให้บริการแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ

2. การบริการด้านการสาธารณสุข ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีศูนย์บริการสาธารณสุขเป็นสถานที่บริการที่ให้บริการประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นการปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับแจกจ่ายยาสามัญประจำบ้าน และยาสำหรับการรักษาพยาบาลเบื้องต้น ส่งเสริม พร้อมกับแนะนำการวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิดและจ่ายยาเม็ดคุมกำเนิด แจกถุงยางอนามัย การฉีดวัคซีนป้องกันโรค และการควบคุมสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมารู้นคนเช่น สุนัขบ้า หนู แมลงสาบ ยุง เป็นต้น

3. การจัดการขยะมูลฝอย ปัจจุบันเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ 20 – 22 ตัน/วัน รวมกับขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 9 แห่งและเทศบาลตำบล 1 แห่ง ในเขตอำเภอบ้านไผ่ ที่นำมากำจัดอีกประมาณ 10 ตัน/วัน ซึ่งขยะมูลฝอยที่จะต้องกำจัดทั้งสิ้น 30 – 32 ตัน/วัน

เทศบาลามี รถเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน 8 คัน ประกอบด้วย รถขนขยะแบบอัดท้าย จำนวน 5 คัน แบบเปิดข้างเทท้าย จำนวน 1 คัน และแบบเปิดปิดอ๊อฟ จำนวน 1 คัน รถขอเกี่ยว 1 คัน

รถที่ใช้ในการปฏิบัติกำจัดขยะมูลฝอย มีจำนวน 5 คัน ประกอบด้วย รถบรรทุกเทท้ายขนาด 195 แรงม้า 1 คัน รถขุดดินตะขาบ ขนาด 145 แรงม้า 1 คัน รถแทรกเตอร์ดินตื้นตะขาบ ขนาด 123 แรงม้า 1 คัน รถปิคอัพตรวจการ 1 คัน และเครื่องคัดแยกขยะ 1 เครื่อง

4. ศูนย์บริการประชาชน เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการในเรื่องการบริการสาธารณะต่างๆ เช่น งานทะเบียนราษฎร งานบัตรประชาชน งานจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆและ การรับเรื่องราวร้องทุกข์ร้องเรียนของประชาชนทั่วไป การบริการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งสถานที่ตั้งของศูนย์บริการเทศบาลฯได้จัดตั้งไว้ให้บริการบริเวณ ชั้นล่างของอาคารสำนักงานเทศบาลฯ

5. การระบายน้ำและการบำบัดน้ำเสีย

ก. การระบายน้ำ เขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่จัดสร้างท่อและรางระบายน้ำ เพื่อช่วยในระบบการระบายน้ำภายในเขตเทศบาล เป็นระยะทางรวม 46,598.29 เมตร เพื่อลดการท่วมขังของน้ำเมื่อเวลาฝนตก โดยที่ถนนเจนจบทิศมีท่อระบายน้ำยาวที่สุดในเขตเทศบาลคือยาว 4,625.93 เมตร รองลงมาคือถนนสุขาภิบาล 2 ความยาวของท่อระบายน้ำในถนนนี้ยาว 3,070.97 เมตร

ข. ระบบบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้งบประมาณสนับสนุนในด้านการศึกษาออกแบบรายละเอียดระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย จากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 5 ล้านบาท ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาออกแบบรายละเอียดเสร็จเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในระหว่างการขอรับงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงวิทย์ ฯ ในการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียตามผลการศึกษาและออกแบบ

6. การดับเพลิง หรือการบรรเทาสาธารณภัย มีพนักงานดับเพลิงจำนวน 28 คน แบ่งเป็นพนักงานสามัญ 1 คน ลูกจ้างประจำ 6 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 8 คน พนักงานจ้างทั่วไป 13 คน และมีรถยนต์ดับเพลิง 3 คัน มีรถยนต์กู้ภัยเคลื่อนที่เร็ว 2 คัน มีรถยนต์บรรทุกน้ำ 4 คัน เครื่องสูบน้ำดับเพลิงชนิดหาคาบหาม 2 เครื่อง เครื่องสูบน้ำขนาดเล็ก 3 เครื่อง วิทยุสื่อสารแม่ข่าย 2 เครื่อง วิทยุสื่อสารมือถือ 50 เครื่อง น้ำยาดับเพลิงเคมี 140 เครื่อง ชุดผจญเพลิงในอาคารพร้อมเครื่องช่วยหายใจ 2 ชุด หน้ากากกันควันพิษ 8 ชุด และมีเจ้าหน้าที่อาสาสมัครในโครงการการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจำนวน 371 คน

7. โรงฆ่าสัตว์ ตั้งอยู่บริเวณทิศใต้ของสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานแล้วเสร็จเมื่อ ปีงบประมาณ 2553 เพื่อรองรับและพัฒนาการให้บริการของเทศบาลให้ได้มาตรฐาน

8. สถานธนาฑูบาล ในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่มี จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่บริเวณอาคารพาณิชย์หน้าตลาดเทศบาล 4 (เยื้อง ร.ส.พ.)

9. บริการอินเทอร์เน็ตฟรี เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการตามโครงการบริการอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการอินเทอร์เน็ตฟรีแก่ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่มีความต้องการ สนใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อหาความรู้ ศึกษาหาความรู้ ข้อมูลด้านต่าง ๆ บนระบบอินเทอร์เน็ต โดยเปิดให้บริการฟรีในวันเวลาราชการ ตั้งแต่เวลา 08.30 น. - 16.30 น. ณ ศูนย์บริการร่วมสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และบริเวณห้องสมุดเทศบาลเมืองบ้านไผ่

สถานะทางการคลังของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

หมวด / ประเภท	รับจริง ปี 2552	รับจริง ปี 2553	รับจริง ปี 2554
1. หมวดภาษีอากร(รายได้ที่จัดเก็บเอง) (รวม)	5,961,287.18	6,543,978.45	6,904,787.52
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	4,395,386.13	4,721,723.00	4,878,147.05
ภาษีบำรุงท้องที่	251,463.05	269,031.45	280,933.47
ภาษีป้าย	1,265,274.00	1,503,515.00	1,673,555.00
อากรการฆ่าสัตว์	49,164.00	49,709.00	72,152.00
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต (รวม)	3,317,865.17	2,669,235.45	2,891,443.05
ค่า ๘.เกี่ยวกับควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์	81,651.00	82,456.00	122,838.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการขายสุรา	7,974.37	6,984.00	6,571.75
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน	170.00	538.95	20.00
ค่าธรรมเนียมในการควบคุมอาคาร	14,524.20	39,768.30	29,220.30
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการสาธารณสุข	1,800,275.00	1,698,643.20	1,716,395.00
ค่าธรรมเนียมเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูล	50,000.00	50,000.00	55,000.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร	22,760.00	26,460.00	28,440.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน	180,020.00	59,340.00	92,900.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า	21,270.00	20,580.00	22,080.00
ค่าธรรมเนียมการแพทย์	15,130.00	6,220.00	7,000.00
ค่าปรับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรทางบก	106,450.00	65,400.00	53,300.00
ค่าปรับผู้กระทำความผิดกฎหมายและข้อบังคับท้องถิ่น	29,690.00	20,190.00	29,280.00
ค่าปรับการผิดสัญญา	560,430.60	166,840.00	12,393.00
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการสาธารณสุข	391,590.00	417,180.00	415,950.00

หมวด / ประเภท	รับจริง ปี 2552	รับจริง ปี 2553	รับจริง ปี 2554
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	1,960.00	2,460.00	2,560.00
ใบอนุญาตการโฆษณาโดยใช้เสียง	6,340.00	6,175.00	5,595.00
ค่าใบอนุญาตอื่นๆ (ค่าธรรมเนียมบริการโรงฆ่าสัตว์)	27,630.00	-	291,900.00
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน (รวม)	1,351,739.87	1,057,851.11	1,002,725.19
ค่าเช่าหรือบริการสถานที่	488,700.00	826,840.00	512,420.00
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	722,876.93	196,617.16	484,715.39
ดอกเบี้ยเงินฝากกองทุน ก.ส.ท.	140,162.94	34,393.95	5,589.80
4. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค/การพาณิชย์ (รวม)	408,088.62	606,437.26	774,338.41
เงินช่วยเหลือท้องถิ่นจากกิจการเฉพาะการ	408,088.62	606,437.26	774,338.41
รายได้จากการพาณิชย์อื่น	-	-	-
ค่าดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อชดเชยให้เทศบาล	-	-	-
5. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด (รวม)	1,808,006.85	773,174.10	1,244,428.00
ค่าขายแบบแปลน	885,000.00	360,600.00	1,029,300.00
ค่าจำหน่ายแบบพิมพ์และคำร้อง	21,238.00	31,247.00	25,618.00
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	901,768.85	381,327.10	189,510.00
6. หมวดภาษีจัดสรร รัฐจัดเก็บแล้วแบ่งให้อปท. (รวม)	59,442,127.21	80,447,823.47	77,537,277.15
ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ (1ใน 9)	8,002,509.68	9,920,649.55	11,413,669.86
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	37,100,297.02	49,670,531.34	45,348,123.03
ภาษีสุรา	3,838,819.46	4,279,037.27	4,596,272.32

หมวด / ประเภท	รับจริง ปี 2552	รับจริง ปี 2553	รับจริง ปี 2554
ภาษีสรรพสามิต	7,528,284.31	11,589,184.85	11,077,731.49
ค่าภาคหลวงแร่	92,327.77	172,346.88	345,799.70
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	713,573.97	594,045.92	1,147,864.24
ภาษีธุรกิจเฉพาะ		66,342.66	410,481.51
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน	2,166,315.00	4,155,685.00	3,197,335.00
รวมรายรับทั้งสิ้น	72,289,114.90	92,098,499.84	90,354,999.32
7. หมวดเงินอุดหนุนรายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้อปท	50,657,423.15	30,419,642.00	36,728,242.00
เงินอุดหนุนทั่วไป	33,628,287.00	30,419,642.00	36,728,242.00
เงินอุดหนุนกรณีต่างๆที่ต้องนำมาตั้งงบประมาณ	17,029,136.15	-	-
8. หมวดเงินรายได้อื่นๆ (รวม)		-	-
รวมรายรับทั้งสิ้น+รวมเงินอุดหนุน	122,946,538.05	122,518,141.84	127,083,241.32

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น ที่ผ่านมา

แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการทั้งหมด	
	ปี 2553	ปี 2554
1.การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	10	9
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	48	50
3.การพัฒนาทุนมนุษย์	40	34
4.การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐานในทุกระบบ และส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล	10	11
5.การแก้ไขปัญหาความยากจน	9	11
6.การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ	8	11
7.การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	24	54
รวม	149	180

*****

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพ

การพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

- การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)
- การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ (ขอนแก่น , มหาสารคาม , ร้อยเอ็ด , กาฬสินธุ์)
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามกรอบนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ

แผนพัฒนาฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลางเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียงยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูล และเอื้ออาทรซึ่งกันและกันระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานอยู่บนฐานเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ได้กำหนดไว้ว่า “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกันในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับ

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ 6 ยุทธศาสตร์ คือ (1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม (2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน (3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน (4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน (5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และ (6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีกรอบแนวทางเบื้องต้นดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัว และชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย ให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วน การพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนา ความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค และเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ภาควิชาการพัฒนากายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการ อนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนทัศน์การพัฒนา และขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกกระดับขีด ความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคุม และลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะ โลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้าน สิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

นโยบายรัฐบาล นายกรัฐมนตรี (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ซึ่งนโยบายของรัฐบาลมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

1. เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุลมีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ มากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและ สุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัยถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย
2. เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็น มาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน
3. เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อม และความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินไว้ โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ระยะ คือ ระยะ เร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และระยะการบริหารราชการ 4 ปีของรัฐบาล โดยนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่ม ดำเนินการในปีแรก มี 16 ข้อ ดังนี้

1. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความ เข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติ ให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
2. กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล ผู้ประพฤติมิชอบ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลักผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา มีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไป ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

3. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากล ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม

4. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทานให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งได้ พื้นฟูการขุดลอกคูคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีอยู่เดิม และจัดหาแหล่งน้ำในระดับไร่นาและชุมชนอย่างทั่วถึง

5. เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับการจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต เคารพอัตลักษณ์ วัฒนธรรมนิยมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ

6. เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคร่วมกัน และเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558

7. แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

8. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค เช่น พักหนี้ครัวเรือนของเกษตรกรรายย่อยและผู้มีรายได้น้อยที่มีหนี้ต่ำกว่า 500,000 บาท อย่างน้อย 3 ปี และปรับโครงสร้างหนี้ผู้ที่มีหนี้เกิน 500,000 บาท ให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท ให้มีมาตรการภาษีเพื่อลดภาระการลงทุนสำหรับสิ่งจำเป็นในชีวิตของประชาชนทั่วไป ได้แก่ บ้านหลังแรกและรถยนต์คันแรก

9. ปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เหลือร้อยละ 23 ในปี พ.ศ.2555 และลดลงเหลือร้อยละ 20 ในปี พ.ศ.2556

10. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยเพิ่มเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งละ 1 ล้านบาท จัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี วงเงินเฉลี่ยจังหวัดละ 100 ล้านบาท จัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามลำดับขนาดของหมู่บ้าน

11. ยกระดับราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น รับจำนำสินค้าเกษตรกร การออกบัตรเครดิตสำหรับเกษตรกร และการจัดหาระบบทะเบียนครัวเรือนเกษตรกรให้สมบูรณ์

12. เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ โดยประกาศให้ปี พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๕ เป็นปี “มหัศจรรย์ไทยแลนด์” (“Miracle Thailand” Year)

13. สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น เช่น บริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีศักยภาพสนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับองค์ความรู้สมัยใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพ ส่งเสริมให้มีศูนย์กระจายและแสดงสินค้าถาวรในภูมิภาคและเมืองท่องเที่ยวหลัก

14. พัฒนาระบบประกันสุขภาพ (30 บาท รักษาทุกโรค) จัดให้มีมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและภาวะทุพโภชนาการที่นำไปสู่การเจ็บป่วยเรื้อรัง และมาตรการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจร

15. จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ.2555 จัดระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

16. เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งนี้ให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

นโยบายรัฐบาลที่จะดำเนินการภายในระยะ 4 ปี มี 7 นโยบาย ดังนี้

1. นโยบายความมั่นคงของรัฐ
2. นโยบายเศรษฐกิจ
3. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
4. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
6. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
7. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ทิศทางการพัฒนาภูมิภาคจังหวัดและจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น 18 กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วยจังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจากร้อยเอ็ด, แก่น มาจากขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ว่า “ศูนย์กลางผลิต การค้า และการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปพืชอาหารและพลังงานทดแทนสู่สากล” เป้าหมายการพัฒนาเพื่อ

(1) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการเกษตร

(2) เพิ่มการลงทุนของภาคเอกชน และวิสาหกิจ SMEs ในอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร และการค้า การบริการ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

1) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตภาคการเกษตร

● **เป้าประสงค์**

- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร
- เพิ่มมูลค่าและรายได้ภาคการเกษตร
- สร้างความสมดุลของการผลิตระหว่างพืชอาหารและพลังงานทดแทน

● **กลยุทธ์และแนวทาง** โดยการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตสินค้าภาคเกษตรโดยพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำทั้งในพื้นที่เขตชลประทานและพื้นที่นอกเขตชลประทาน ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นตุนตามธรรมชาติและที่ได้พัฒนาขึ้นมา พัฒนาองค์ความรู้และขีดความสามารถของเกษตรกรให้สามารถผลิตสินค้าภาคเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตภาคการเกษตร โดย พัฒนาปรับปรุงปัจจัยการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นและลดต้นทุนการผลิตด้วยการสนับสนุนให้มีการใช้เมล็ดพันธุ์ดี สร้างคุณภาพของสินค้าภาคเกษตรให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดด้วยการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ดีและเหมาะสม(GAP) การผลิตสินค้าพืชอาหารปลอดภัย ส่งเสริมให้

เกษตรกรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มคุณภาพและมาตรฐาน สร้างความสมดุลของการใช้พื้นที่ที่เหมาะสมกับการผลิต โดยสนับสนุนให้มีการกำหนดเขตพื้นที่การใช้ที่ดินในการผลิตสินค้าภาคเกษตร

2) การพัฒนาและเสริมสร้างความพร้อมของพื้นที่ในการส่งเสริมการลงทุน

- **เป้าประสงค์** พัฒนาพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ที่น่าลงทุน
- **กลยุทธ์และแนวทางการ** โดยการปรับปรุงและพัฒนาความพร้อมของพื้นที่ในการรองรับการลงทุน โดยการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุน (Place) โดยเฉพาะระบบการขนส่งสินค้าเพื่อเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษา/ภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาการแปรรูปของสินค้าเกษตร (Productivity) ในเชิงผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชนและวิสาหกิจ SMEs พัฒนาความพร้อมของแรงงานเพื่อรองรับการลงทุนโดยภาครัฐและเอกชน (People) พัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการลงทุนของกลุ่มจังหวัดฯ พัฒนาและส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการและวิสาหกิจ SMEs ทั้งรายเดิมและรายใหม่โดยการสนับสนุนของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง การและพัฒนาเครือข่ายผู้ลงทุนส่งเสริมให้มีระบบการค้าสินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยการพัฒนาระบบการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

3) การพัฒนาระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัด

- **เป้าประสงค์** เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด
- **กลยุทธ์และแนวทาง** ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานของกลุ่มจังหวัดโดยพัฒนาปัจจัยความพร้อมในการปฏิบัติงานของกลุ่มจังหวัด ให้สามารถรองรับการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านจำนวนบุคลากร วัสดุ/ครุภัณฑ์ เพื่อการปฏิบัติ พัฒนาและปรับปรุงระบบงานด้านการบริหารจัดการ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลการเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายการบริหารแผน การพัฒนาสมรรถนะความรู้ของบุคลากรและเครือข่ายโดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมและการทำกิจกรรมร่วมกัน

- **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น**

ประเด็นท้าทายต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

(1) ด้านเศรษฐกิจ

- จะปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรของจังหวัดอย่างไร เพื่อให้
  - มีมูลค่าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
  - มีความปลอดภัยตามมาตรฐาน (Food Safety)
  - สอดคล้องกับสภาพดินและภูมิอากาศในพื้นที่
  - เชื่อมโยงกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีอยู่ และที่ควรจะเกิดขึ้นในอนาคต
- จะส่งเสริมให้เกิดการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดอย่างไร เพื่อให้
  - เกิดการลงทุนที่เป็นประโยชน์ต่อจังหวัดในด้าน
    - การใช้วัตถุดิบในพื้นที่หรือในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง
    - การสร้างงาน/สร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่
    - การสร้างภาคบริการที่ต่อเนื่องในพื้นที่
  - ไม่สร้างปัญหาผลกระทบต่อด้านมลภาวะในพื้นที่
- จะพัฒนาเพื่อเสริมบทบาทความเป็นพื้นที่จุดตัดของเส้นทางการพัฒนาตามแนวEWEC ได้อย่างไร เพื่อให้
  - เกิดความเป็นเมืองศูนย์กลางเจริญในระดับอนุภาคกลุ่มน้ำโขง
  - เกิดการพัฒนาภาคการผลิตและภาคบริการต่อเนื่องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

- จะส่งเสริมด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวตามศักยภาพที่มีอยู่ได้อย่างไร เพื่อให้
  - เพิ่มรายได้ให้กับจังหวัด
  - เป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนของจังหวัดเพิ่มเติม
  - เป็นปัจจัยเสริมสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นต่อผู้ที่จะมาลงทุนในจังหวัด
- จะพัฒนาสร้างสินค้า OTOP ของจังหวัดอย่างไร เพื่อให้
  - เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้/เสริมให้กับประชาชนของจังหวัด
  - เกิดสินค้าเป็นเอกลักษณ์จากรากฐานทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด และสามารถขยายเป็นการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เป็นแหล่งดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยวในจังหวัด

(2) ด้านสังคม

- จะยกระดับคุณภาพชีวิต และคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างไร เพื่อให้
  - มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
  - สามารถได้รับผลจากการเร่งรัดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้น และระยะยาว
- จะลดหรือขจัดปัญหาสังคมที่สำคัญทั้งในปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ได้อย่างไร เพื่อให้
  - ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- จะเสริมสร้างครอบครัว/ชุมชนที่เข้มแข็ง ที่มีภูมิคุ้มกันและมีความสามารถในการรองรับกับภาวะความเปลี่ยนแปลงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมได้อย่างไรเพื่อให้
  - ลดการจัดการและงบประมาณที่ภาคราชการจะต้องเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหา
  - เกิดระบบการคุ้มครองทางสังคมในระดับชุมชนที่มีประสิทธิภาพเสริมกับระบบที่ต้องบริหารจัดการโดยภาคราชการ

(3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- จะฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดได้อย่างไรเพื่อให้
  - เป็นฐานทรัพยากรทางการพัฒนาด้านต่างๆ ของจังหวัดได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน
  - ปัญหาผลกระทบเนื่องจากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรเช่น ปัญหาน้ำท่วม และภัยแล้ง ฯลฯ
- จะขจัดปัญหาที่อาจสร้างความเสื่อมโทรมของทรัพยากรให้เพิ่มขึ้นได้อย่างไรเพื่อให้
  - ลดภาระที่ภาคราชการจะต้องเข้าไปจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา
  - สามารถที่จะใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในปัจจุบันในการพัฒนาตามศักยภาพ และข้อจำกัดที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) ด้านความมั่นคง

- จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าไปจัดการกับปัญหาด้านความมั่นคงในรูปแบบใหม่ได้อย่างไร เพื่อให้
  - ปัญหาเหล่านี้ไม่สร้างผลกระทบจนกลายเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญและกระทบต่อภาพลักษณ์ของจังหวัด
  - ปัญหาเหล่านี้ไม่ไปสร้างปัญหาให้พื้นที่อื่นๆ ของประเทศ
- จะใช้มาตรการด้านพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดในการเข้าไปเสริมการป้องกัน/ขจัดปัญหาด้านความมั่นคงในรูปแบบใหม่ได้อย่างไร เพื่อให้
  - เกิดการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ และเป็นการแก้ปัญหายั่งยืน
  - เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาในด้านต่างๆ เข้ากับการป้องกันปัญหาด้านความมั่นคงในรูปแบบใหม่อย่างเป็นระบบ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ไว้ว่า “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเครือข่าย การค้า การลงทุน การบริการ และการคมนาคมขนส่งในภูมิภาคสู่สากล” โดยมุ่งเน้นในการพัฒนาจังหวัดขอนแก่นใน 3 ระดับ (3H) คือ

1. ระดับชุมชน เพื่อสร้างให้ชุมชนเข้มแข็ง มีความสุข (Happiness community)
2. ระดับเมือง เพื่อมุ่งสู่การเป็นนครน่าอยู่ (Healthy City)
3. ระดับภูมิภาค เพื่อก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านเศรษฐกิจ การคมนาคม และ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Hub of Region)

● **เป้าประสงค์หลักในการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (Strategic goal) กำหนดไว้ดังนี้**

1. เป็นศูนย์กลางด้านบริการและการลงทุนของภูมิภาค มีโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรองรับการเติบโต สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ให้เติบโตอย่างยั่งยืนในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัด

2. เป็นศูนย์บริการสาธารณสุขระดับนานาชาติ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในเมืองและท้องถิ่นชนบท (GPH) ประชาชนมีโอกาสทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีสุขภาพกาย ใจและอารมณ์ดี มีครอบครัวที่อบอุ่น มีชุมชนที่เข้มแข็ง และมีวิถีทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

3. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการดูแลรักษาและบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ และเพียงพอต่อการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับเมือง และระดับภูมิภาค

4. มีความมั่นคงและปลอดภัยทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนมีความสุข และภาคธุรกิจมีความมั่นใจในการลงทุน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการป้องกัน การจัดการและการช่วยเหลือฟื้นฟู

5. เป็นจังหวัดต้นแบบของการบริหารราชการที่มุ่งเน้นการบูรณาการและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ท้องถิ่น เอกชน กลุ่มจังหวัดและการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการบริหารงานจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสร้างประโยชน์ให้กับทุกภาคส่วนอย่างสมดุล

● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้**

ยุทธศาสตร์ที่ 1: การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3: การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4: การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ 5: การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2556-2558

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ”

พันธกิจ

1. พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
2. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
3. สร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

4. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
6. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 18 แนวทางการพัฒนาดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม ประกอบด้วย 5 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกกระดับ ทั้งในและนอกระบบ ครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้เรียนรู้ตลอดชีวิต
- 1.2 เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดั่งมแก่เด็กและเยาวชน
- 1.3 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข การป้องกันและควบคุมโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถนะทางด้านร่างกายและจิตใจ ให้ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี
- 1.4 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้าน และสมุนไพร
- 1.5 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อออกกำลังกาย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง ดังนี้

- 2.1 พัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และระบบการให้บริการขนส่งมวลชน
- 2.2 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบและเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- 2.3 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- 2.4 ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยเสพติด และปลอดภัยชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง ดังนี้

- 3.1 พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตรอย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด
- 3.2 ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ
- 3.3 พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- 3.4 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง ดังนี้

- 4.1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
- 4.2 อนุรักษ์ ป่าไม้ และเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- 4.3 พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ
- 4.4 พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์
- 4.5 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายการบริหารราชการเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยยึดตามข้อบัญญัติภารกิจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กระผมจึงขอแถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์และนโยบายของ คณะผู้บริหาร ในการสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชน และเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ทุกคน ซึ่งได้กำหนดนโยบายบริหารราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ดังนี้

1. นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จะมุ่งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้เกิดความทั่วถึง และเป็นไปตามความต้องการของประชาชน ดังนี้

1.1 ก่อสร้างระบบระบายน้ำในลักษณะภาพรวมทั้งระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมในฤดูฝน เนื่องจากระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน ในการก่อสร้างถนนบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดินโดยทั่วไปของประชาชนที่ใช้ปลูกบ้านเรือน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังเป็นเวลานาน

1.2 การพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล โดยในเขตเทศบาลมีลำห้วยไหลผ่าน 4 แห่ง ได้แก่ ลำห้วยยาง ลำห้วยน้อย ลำห้วยจิก และลำห้วยทราย เนื่องจากในช่วงฤดูฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นของลำห้วยทำให้เกิดการระบายน้ำไม่สะดวก และทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด จึงทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอต่อการเกษตรกรรม ประมง ดังนั้น จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการจัดให้มีการขุดลอกลำห้วยทั้ง 4 แห่งในเขตเทศบาล ทั้งนี้ในการขุดลอกดังกล่าวจะดำเนินการควบคู่กับการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ พร้อมการกักเก็บน้ำอย่างเป็นระบบ

1.3 ปรับปรุงถนน ซอย และทางเดินเท้า ให้ได้มาตรฐาน สามารถใช้งานได้ดี เพื่อความสะดวกในการสัญจรของพี่น้องประชาชน

1.4 ปรับปรุงภูมิทัศน์ของเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่ สภาพภูมิทัศน์โดยรอบเมืองให้อยู่ในสภาพที่สวยงาม สบายตา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

1.5 ขยายเขตการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามทางสาธารณะ เพื่อให้เพียงพอกับขนาดและความต้องการที่เพิ่มขึ้นของชุมชนเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางยามค่ำคืน และเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนในยามค่ำคืนที่ต้องสัญจรไปมาบนทางสาธารณะทั่วไปในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1.6 การพัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล โดยเฉพาะการบริการน้ำประปาในช่วงฤดูร้อนสำหรับชุมชนที่ขาดแคลน

2. นโยบายการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

จะให้ความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ดังนี้

2.1 จัดให้มีสวนสาธารณะและที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสม เพื่อสามารถใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และการออกกำลังกาย

2.2 มุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนและสถานที่ต่าง ๆ ในเขตเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่

2.3 มุ่งพัฒนาเทศบาลให้ปราศจากมลภาวะจากขยะและน้ำเสีย มีระบบการกำจัดขยะ และบำบัดน้ำเสียถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.4 พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ตามแหล่งน้ำ เช่น ลำห้วยยาง ลำห้วยน้อย ลำห้วยจิก เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับชุมชน

2.5 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

3. นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จะมุ่งส่งเสริมการผลิตและการตลาดพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ดังนี้

3.1 ปรับปรุงพัฒนาตลาดสด1,2,3 และ4 ให้ได้มาตรฐานเป็นตลาดสดน่าซื้อตามนโยบายของรัฐบาลพร้อมการปรับปรุงก่อสร้างโครงสร้างอาคารที่มีความปลอดภัย และให้มีการจัดระบบการจัดการตลาดที่ดีมีคุณภาพ

3.2 มุ่งส่งเสริมการประกอบอาชีพ และเพิ่มรายได้ของประชาชนในเขตเทศบาลให้สามารถพึ่งตนเองและครอบครัวได้ โดยกำหนดเขตพื้นที่ผ่อนผันการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะตลอดจนให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

3.3 สนับสนุนและส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมในการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและสร้างผลิตภัณฑ์ในชุมชนตามนโยบาย “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” และจัดหาตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าของชุมชนให้เพื่อเป็นศูนย์กลางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน

3.4 สนับสนุนการพัฒนาระบบธุรกิจชุมชน ร้านค้าชุมชน และสหกรณ์ ให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจทั้งการผลิต การจัดการการตลาด และข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

4. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

จะมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ให้มีศักยภาพในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพและเป็นสุข สร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนเพื่อให้สามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ในทุก ๆ ด้านตามสถานะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ดังนี้

4.1 ให้การสงเคราะห์จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ยากไร้ และกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือหรือคุ้มครอง และได้รับบริการอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

4.2 จัดให้มีการส่งเสริมกลุ่มเด็ก เยาวชน และประชาชนด้านกีฬา เพื่อให้ร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง นำมาซึ่งความรัก สามัคคีภายในชุมชนเทศบาล

4.3 จัดให้มีการรณรงค์ทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด และส่งเสริมการป้องกันแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน โดยให้มีการสนับสนุนในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยการดำเนินการเองและขอความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.4 ส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชนหรือศูนย์สุขภาพชุมชนไว้คอยบริการ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้ครอบคลุมทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนได้มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและดูแลสุขภาพของตนเอง และครอบครัว

4.5 จัดให้มีโครงการอาหารกลางวันฟรีแก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนเทศบาล และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมการผลักดันให้เกิดโรงเรียนเทศบาลแห่งที่ 2 ขึ้น เพื่อรองรับจำนวนประชากรในเขตเทศบาลที่เพิ่มมากขึ้น

4.6 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพิ่มขึ้นให้ครอบคลุมทั่วถึง พร้อมการจัดหารถรับ – ส่งเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อเป็นการลดภาระในการอบรมเลี้ยงดูให้กับผู้ปกครอง ได้สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติต่อไป

4.7 จัดให้มีการเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและเปิดศูนย์เรียนรู้จัดอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านไอที และภาษา โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์อย่างเพียงพอและทั่วถึง เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้เพิ่มพูนความรู้ ทันต่อยุคโลกาภิวัตน์

4.8 ส่งเสริมและสนับสนุนฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชน ตลอดจนทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและร่วมมือเผยแพร่ อนุรักษ์สืบทอดให้เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสืบไป

5. นโยบายด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

โดยที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจบริหารและการจัดการบริการสาธารณะ สู่ท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการกำหนดนโยบายในการบริหารภายในของเขตเทศบาลทุก ๆ ด้าน จึงมุ่งที่จะพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้เกิดความสอดคล้องตามกฎหมาย และสามารถบริการประชาชนให้เป็นไปตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ประทับใจ ทั่วถึงและเป็นธรรม ดังนี้

5.1 การปรับปรุงอาคารสถานที่บริเวณสำนักงานเทศบาล ให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม พร้อมการจัดสำนักงานตามโครงการ 5 ส. และจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงานให้มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร และเกิดความพึงพอใจ ประทับใจแก่ประชาชนที่มาติดต่องานที่เทศบาล

5.2 สร้างจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรของเทศบาลทุกระดับ โดยการจัดให้มีการอบรม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการให้แก่บุคลากรของเทศบาลทุกระดับ เพื่อให้มีจิตสำนึกความรับผิดชอบ ในหน้าที่ และทัศนคติที่ดีต่อการบริการประชาชน ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมในการบริการ

5.3 นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง รวมทั้งทบทวนระเบียบขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงานเพื่อให้การบริหารงานมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลที่เป็นระบบและเป็นธรรม

5.4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล และให้เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี

5.5 ส่งเสริมและดูแลให้ประชาชนในเขตเทศบาลมีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยมุ่งเน้นมาตรการป้องกันแก้ไข พร้อมทั้งจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุทกภัย และภัยธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงและทันทั่วถึง

5.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นการจัดทำประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการตรวจสอบความโปร่งใส ประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

สภาพปัญหา

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำ** ระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำของเทศบาลยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน เมื่อฝนตกในช่วงฤดูฝนรวมทั้งสาเหตุจากการอุดตันของท่อระบายน้ำโดยทั่วไป ในการก่อสร้างถนนของเทศบาลบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดินโดยทั่วไปของประชาชนที่ใช้ปลูกบ้านเรือน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถระบายน้ำออกจากบ้านเรือนได้ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ซึ่งสภาพดังกล่าวของถนนได้กลายเป็นทำนบและฝายกั้นน้ำซึ่งเป็นสาเหตุทำให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นเพราะการก่อสร้างระบบระบายน้ำยังไม่เสร็จสมบูรณ์ทั้งระบบ

⇒ **ปัญหาถนนและท่อระบายน้ำ ผิดจรรยา ไม่ได้มาตรฐาน** ถนนสายหลักโดยทั่วไปมีสภาพของถนนตามซอยต่าง ๆ ผิดจรรยา มีความคับแคบไม่สะดวกในการสัญจรไป - มา และส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ ถนนบางสายผิวการจราจรขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ และบางแห่งมีสภาพเป็นถนนลูกรังและดินทราย การเชื่อมต่อของท่อระบายน้ำยังไม่สมบูรณ์ เพราะถนนบางสายมีท่อระบายน้ำ บางสายไม่มีท่อระบายน้ำ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน เพราะการระบายน้ำและการไหลเวียนของน้ำไม่สะดวก และมีการอุดตันของท่อระบายน้ำ ท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐานและชำรุดเสียหาย

⇒ **ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ** การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ทำให้แสงสว่างไม่เพียงพอตามถนน ตรอก ซอย บางแห่งจะมีตมมาก และมีกิ่งโคมไฟที่ชำรุดเสียหาย ยังไม่ได้รับการแก้ไขซ่อมแซม ประชาชนรู้สึกไม่ปลอดภัยในการสัญจรไปมาเวลากลางคืนและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

⇒ **ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอ** ในปัจจุบันการให้บริการน้ำประปาในเขตเทศบาลยังไม่ทั่วถึง ยังมีบางส่วนของชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ในช่วงฤดูร้อนจะเดือดร้อนมากเพราะขาดแคลนน้ำ เช่น ชุมชนสมประสงค์พัฒนา ชุมชนคุ้มจัดสรร

⇒ **ปัญหาการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล** เนื่องจากในช่วงหน้าฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นขึ้นของลำห้วย หนอง บึง ต่าง ๆ ทำให้เกิดการระบายน้ำไม่ได้สะดวกและทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด ทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอกับการเกษตรกรรม ประมง

2. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ **ปัญหาเรื่องถึงขยะไม่เพียงพอ** มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่ เพราะไม่มีถังขยะ ประชาชนได้นำขยะมากองตามพื้นดิน ทำให้เศษขยะปลิวกระจายทั่วไป ถังขยะที่มีอยู่เดิมไม่เพียงพอกับความต้องการ และมีขนาดเล็ก ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ขยะล้นถังมากองที่พื้นดิน ทำให้ขยะปลิวกระจายเต็มพื้นดินและสกปรก

⇒ **ปัญหาเรื่องขยะตกค้าง** เนื่องจากถนนตามตรอก ซอย ในเขตเทศบาลจะคับแคบ บางส่วนรถขยะเข้าไปไม่ได้ ทำให้มีขยะตกค้าง บางแห่งรถเก็บของเทศบาลไม่เข้าไปเก็บทุกวัน ทำให้ขยะล้นถัง หล่นลงตามพื้น ในขณะที่ทำงานเก็บขยะเจ้าหน้าที่เก็บขยะของเทศบาล ไม่เก็บขยะที่หล่นอยู่ตามพื้นดินให้หมด

⇒ **ปัญหาการขาดจิตสำนึก** ประชาชนโดยทั่วไป ผู้ประกอบการยังขาดจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะ การระบายน้ำเสียลงสู่ลำห้วยสาธารณะ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำเสีย** สภาพถนนตามตรอก ซอย ส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ การระบายน้ำจะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ตามร่องระบายน้ำที่เป็นดิน ซึ่งทำให้การระบายน้ำไม่ดีเท่าที่ควร น้ำเสียจากบ้านเรือนจะไหลออกมารวมกัน ซึ่งถ้าน้ำเสียดังกล่าวไม่สามารถระบายได้ จะทำให้เกิดน้ำขังและเป็นน้ำเสียเน่า และส่งกลิ่นเหม็น สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนอย่างมาก

⇒ **ปัญหามลภาวะ** ในเขตเทศบาลมีการทำอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็กหลายประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาด้านมลภาวะ เช่น การทำฟาร์มสุกร โรงงานแปงมัน โรงสีข้าว โรงงานทำปลาร้า ปลาทูล และโรงงานทำผลไม้ดอง โรงงานทำขนมจีน โรงงานเหล่านี้จะปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำรางระบายน้ำสาธารณะ ทำให้น้ำเสียและมีกลิ่นเหม็น

3. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

⇒ **ปัญหาการส่งเสริมอาชีพ** มีประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ จำนวนมากที่รายได้ไม่เพียง

พอต่อการเลี้ยงชีพยังมีผู้ว่างงาน และการว่างงานหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ซึ่งเทศบาลได้เข้าไปช่วยเหลือโดยการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ประชาชนเหล่านี้ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ ไม่มีประสิทธิภาพ การรวมกลุ่มไม่มีความเข้มแข็งอย่างเพียงพอ ขาดความโปร่งใสและความสามัคคี ขาดตลาดรองรับสินค้าที่ได้จากการผลิตของชุมชนหรือสินค้าOTOP หน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมได้ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์บางส่วนไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้มีปัญหาด้านการตลาด และแรงงานมีปัญหาในตลาดการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากแรงงานขาดฝีมือและทักษะ

⇒ **ปัญหาขาดกองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพและรายได้** ประชาชนโดยทั่วไปตามชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะในชุมชนแออัด จะมีสภาพความยากจน ว่างงาน จึงมีความต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือประชาชนในกลุ่มผู้ที่ด้อยโอกาสหรือมีปัญหา แต่ขาดแหล่งเงินที่จะขอรับการสนับสนุน เพื่อเอามาจัดตั้งกองทุน เช่น กองทุนส่งเสริมอาชีพ กองทุนเพื่อการกู้ยืม ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

⇒ **ปัญหาการบริหารจัดการกองทุน** นโยบายรัฐบาลได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญการกระจายรายได้ให้กับประชาชน โดยมีการจัดตั้งกองทุนในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส คือ กองทุนชุมชนเมือง 1 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรายได้ที่มีระบบต่อเนื่องและยั่งยืน และยังมีกองทุนประเภทอื่น ๆ ที่เกิดมามากมาย เช่น กองทุนออมทรัพย์ กองทุนสัจจะออมทรัพย์ กองทุนส่งเสริมอาชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ชุมชนกองทุนบ้านมั่นคง ซึ่งบางส่วนเกิดขึ้นมาจากการรวมตัวของคนในชุมชน แล้วตั้งเป็นเงินกองทุนหรือกองทุนที่มีหน่วยงานอื่น ๆ ให้การสนับสนุน เมื่อมีการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ขึ้นมาและการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ขึ้นมาบริหารกองทุน ซึ่งปัญหาที่พบคือการขาดความรู้ประสบการณ์ ในการบริหารจัดการต่าง ๆ เช่น ด้านการบัญชี ด้านการแนะนำส่งเสริมอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม เกิดทักษะและความรู้ของประชาชน ในการให้เงินกองทุนไปลงทุน เกิดระบบพรรคพวกและอื่น ๆ เกิดการคอร์รัปชัน ขาดความสามัคคีที่ส่งผลให้การบริหารเงินกองทุน ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่โปร่งใส มีการนำเงินกองทุนไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมที่ยื่นคำขอไว้ และกิจกรรมที่ลงทุนไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เกิดอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประชาชนส่วนใหญ่คิดเฉพาะการเป็นผู้รับเงินจากกองทุนเพียงฝ่ายเดียว โดยคิดว่ารัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐจะต้องเป็นผู้ให้ตลอดเวลา ขาดจิตสำนึกในการใช้เงินกองทุนอย่างถูกต้อง ขาดวินัย ขาดความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม ขาดการพัฒนา ในระบบของการพึ่งพาตนเองที่พอเพียงเหมาะสม บริหารโครงการเงินกองทุน ในระยะสั้นจะเกิดปัญหากับสมาชิกในกองทุนเอง เช่น ปัญหาด้านการชำระหนี้คืนเงินกองทุน ปัญหาการว่างงาน การขาดอาชีพและรายได้ในโครงการนี้ เมื่อการบริหารโครงการขาดประสิทธิภาพ จึงส่งผลต่อภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างแน่นอนในอนาคต

3. ด้านการพัฒนาสังคม

⇒ **ปัญหาขาดสถานที่ออกกำลังกาย** ประชาชนโดยทั่วไปและเยาวชนขาดสนามกีฬาสำหรับการออกกำลังกาย และสวนสาธารณะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ปัจจุบันภายในเขตเทศบาลมีชุมชนหนาแน่นมากขึ้น โดยเฉพาะเน้นในหมู่เยาวชนที่ต้องการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อลดปัญหาการมีวัยรุ่นสูบบุหรี่ และลดภาวะความเครียดของประชาชนและเพื่อการส่งเสริมสุขภาพที่ดีในเขตเทศบาลที่เหมาะสมสำหรับก่อสร้างสาธารณะ ภายในเขตชุมชนหรือเขตเมืองราคาแพงและหายาก

⇒ **ปัญหาประชาชนที่ยากจนไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง** ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองใช้พื้นที่ของการรถไฟและที่สาธารณะบางแห่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยแบบชั่วคราว สร้างปัญหาในการจัดระเบียบชุมชนขาดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และปัญหาการให้บริการด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ การศึกษาด้านสาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งเกิดจากปัญหาความยากจนและการอพยพเข้ามาหางานทำในพื้นที่เขตเมือง

⇒ **ปัญหาเด็ก เยาวชน ขาดการอบรมสั่งสอน** สังคมไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมมาก เนื่องจากระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ ทำให้หันมานิยมทางด้านวัตถุมากขึ้น และการรับเอาวัฒนธรรมของชาติมาใช้อย่างแพร่หลาย ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการอบรมและสร้างจิตสำนึกในการตระหนักถึงความเป็นคนไทย ค่านิยมแบบคนไทย ความหลากหลายของวัฒนธรรม

สังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยขาดมาตรการการป้องกันที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่โลกในยุคโลกาภิวัตน์ หรือโลกไร้พรมแดน เยาวชนบางส่วนต้องออกจากสถานศึกษา เสียอนาคตและติดยาเสพติด

⇒ **ปัญหายาเสพติด** ได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปตามชุมชนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งผู้ติดยาเสพติดและผู้ขายทั้งในโรงเรียนและตามชุมชน ประชาชนทั่วไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปตกต่ำลง การขาดจิตสำนึก ขาดคุณธรรม จริยธรรม เกิดปัญหาการว่างงาน ค่านิยมประชาชนยากจนลง ทหารายได้ไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว อาชีพขายยาเสพติดเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีจึงมีความเสี่ยงสูงก็ตาม แต่ประชาชนบางกลุ่มทำเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของครอบครัว ซึ่งปัญหาด้านนี้ยังมีสถานการณ์ที่น่าไว้วางใจ ประชาชนโดยทั่วไปหน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชนจะต้องเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามกันต่อไป และสร้างจิตสำนึกให้ได้ผล ส่วนสาเหตุของปัญหาการติดยาเสพติดนั้นเกิดจากความเครียดและภาวะกดดันจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ที่ทำงาน เพื่อนซักจูง ผู้ค้ายาเสพติดซักจูง และเกิดความอยากทดลองเสพ แก้ปัญหาของตนเองไม่ได้ หาทางออกไม่ได้เลยหันมาพึ่งยาเสพติด

⇒ **ปัญหาไข้เลือดออก** เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ แต่การป้องกันไม่ให้มีุงลายไม่สามารถทำได้ โดยเฉพาะในฤดูฝนจะมีน้ำขัง กลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงชนิดต่าง ๆ ด้วย บ้านเรือนของประชาชนไม่มิดชิด ยุงสามารถเข้าไปในบ้านเรือนได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ มักเกิดจากมีน้ำขังตามแหล่งต่าง ๆ ทำให้ยุงลายขยายจำนวนได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันตรายแก่ประชาชน ขาดการป้องกันอย่างถูกวิธี เช่น การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและการพ่นยาฆ่ายุง

⇒ **ปัญหาการขาดสถานที่อ่านหนังสือของชุมชน** ตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีแหล่งความรู้ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และด้านต่าง ๆ เนื่องจากขาดสถานที่เป็นศูนย์รวมของประชาชน เพื่อใช้ในการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การอ่านหนังสือพิมพ์ และข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ของทางราชการ การขาดงบประมาณจากหน่วยงานในการสนับสนุนในการก่อสร้างศาลากลางชุมชน

⇒ **ปัญหาด้านการศึกษา** ประชาชนบางส่วนตามชุมชนต่าง ๆ มีการศึกษาน้อยและไม่นิยมส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะยากจนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาในระดับสูงได้ ประชาชนที่มีการศึกษาน้อย ทำให้หางานทำยาก ขาดประสบการณ์ ความรู้และขาดทักษะฝีมือในการทำงาน ขาดสถานศึกษาที่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชน ลำบากทั้งต่อเด็กนักเรียนและผู้ปกครองในการเดินทางมาเรียน และรับ-ส่งบุตรหลาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการไม่เห็นความจำเป็นด้านการศึกษา ทำให้บ้านเมืองขาดการพัฒนาที่ถูกต้อง ความยากจนและการว่างงาน ทักษะคิดและค่านิยมของแต่ละครอบครัว การขาดแรงจูงใจด้านการศึกษา ขาดการสนับสนุนและส่งเสริมในการเพิ่มพูนความรู้และการพัฒนาฝีมือทักษะที่มีคุณภาพในการทำงาน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⇒ **ปัญหาประชาชนขาดการดูแลด้านการควบคุมการก่อสร้าง** ประชาชนขาดความเข้าใจในระเบียบของทางราชการ โดยจะทำการต่อเติมอาคารบ้านเรือนเองโดยไม่ได้ขออนุญาตของทางราชการ ในการตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้างและต่อเติม รวมทั้งการควบคุมการก่อสร้างและเป็นสาเหตุในการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับบ้านข้างเคียง และไม่มีความปลอดภัย เนื่องจากหน่วยงานของรัฐขาดการประชาสัมพันธ์ ให้กับประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างและต่อเติมอาคารการขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชน

4. ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร

⇒ **ปัญหาตู้โทรศัพท์สาธารณะตามชุมชนไม่เพียงพอ** ตามชุมชนต่าง ๆ ส่วนมากไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารการแจ้งเหตุร้ายหรือเหตุฉุกเฉินโดยเฉพาะเวลากลางคืน ต้องเดินทางเข้ามาใช้บริการตู้สาธารณะในตัวเมือง ซึ่งบางชุมชนจะอยู่ห่างไกลไม่ได้รับความสะดวก ซึ่งปัญหา

ดังกล่าวจากหน่วยงานรับผิดชอบไม่ได้ไปติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ การขาดแคลนงบประมาณของหน่วยงานรับผิดชอบ ความยากจนของประชาชนที่ทำให้ไม่สามารถติดตั้งโทรศัพท์ตามบ้านเรือนได้

⇒ **ปัญหาการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารงานของชุมชน** ชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลทั้ง 26 ชุมชน ได้มีการบริหารชุมชนในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชน ซึ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม และเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แต่ชุมชนมีปัญหาด้านการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น เครื่องใช้สำนักงาน ศาลาอเนกประสงค์ ที่ทำการชุมชน หอกระจายข่าว และค่าตอบแทนในการทำงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านระเบียบฯ

⇒ **ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** ตามชุมชนต่าง ๆ จะมีการลักขโมย การจี้จก่ง ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการเฝ้าระวังทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนมากจะมาจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และมีการเล่นการพนันตามชุมชนต่าง ๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในงานสวดอภิธรรมศพในเวลากลางคืนซึ่งปัญหานี้เกิดจากการติดยาเสพติดของเยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป การมั่วสุมเล่นการพนัน ความยากจน และการว่างงานทำให้เกิดความอดอยากและไม่มีเงินในการประทังชีวิต

ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ ด้านคมนาคม

โอกาส มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สายสำคัญ คือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมือง และเป็นเส้นทางมีความสะดวกในการขับขี่ เนื่องจากจากเป็นถนนเมน ที่สามารถเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองขอนแก่นได้อย่างรวดเร็ว เป็นเส้นทางคมนาคมหลักภาคอีสาน สามารถรองรับการขยายตัวเพิ่มศักยภาพด้านการเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ การส่งออก และการขนส่งของจังหวัดได้ มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สามารถเชื่อมโยงกับอำเภอต่าง ๆ และจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก เช่น ถนนเชื่อมต่อระหว่างอำเภอบ้านไผ่และอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนเมืองค่อนข้างสูง ทำให้ประชาชนเกิดความต้องการด้านคมนาคมมากขึ้น และอยู่ไม่ห่างจากสนามบินจังหวัดขอนแก่นจนเกินไป

ข้อจำกัด การขยายถนนและปรับปรุงผิวจราจรในเขตเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชนมีข้อจำกัดด้านผังเมือง และชุมชนที่อยู่อาศัย งบประมาณและอัตรากำลังมีไม่เพียงพอ ถนนชำรุดบ่อย ต้องมีการบำรุงรักษาซ่อมแซมอยู่เป็นประจำ ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่รักษากฎจราจร ขาดวินัยในการขับขี่ยานพาหนะ

⇒ ด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ

โอกาส ปริมาณความต้องการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและบริษัทเอกชนที่รับผิดชอบด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในระดับอำเภอ คือ สำนักงานการประปา สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นต้น ชุมชนภายในเขตเทศบาล ยังขาดแคลนความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบประปา ระบบไฟฟ้าแสงสว่างในบางพื้นที่

ข้อจำกัด การขยายและการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีขั้นตอนการดำเนินการล่าช้าเนื่องจาก เป็นบริการของรัฐและรัฐวิสาหกิจ และมีหลายหน่วยงานดำเนินการยังมีปัญหาด้านการประสานงานและการวางแผนร่วมกันของหน่วยงาน ประชาชนบางส่วนยังไม่มีน้ำประปาใช้ การให้บริการไม่สะดวก และไม่สอดคล้อง กับความต้องการเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถ

สนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนไม่ทันท่วงที ขาดแคลนแหล่งน้ำผิวดินสำหรับน้ำดิบที่จะใช้ในการผลิตน้ำประปาเพราะในบางฤดูแหล่งน้ำดิบที่มีน้ำจะลดลงมากและเหลือน้อย ไม่เพียงพอต่อระบบการผลิต ทำให้การบริการไม่สม่ำเสมอ

⇒ ด้านการสื่อสารคมนาคม

โอกาส มีบริษัทที่ดำเนินเกี่ยวกับระบบการสื่อสารเช่น บริษัท ทศท คอปอเรชั่น จำกัด มหาชน และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด มหาชน ซึ่งมีการขยายตัวทางธุรกิจในการประกอบการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น รวมทั้งการขยายบริการของภาครัฐ อำเภอบ้านไผ่ เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ตามนโยบายการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การสื่อสารมีความพร้อม

ข้อจำกัด ความไม่คล่องตัวในการให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ การให้บริการสาธารณะในระดับชุมชนมีน้อยไม่ครอบคลุม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร การสื่อสารและการโทรคมนาคมของประเทศ มีข้อจำกัด เช่น ข้อจำกัดในเรื่องคู่สาย และสัญญาณโทรศัพท์ สัญญาณดาวเทียม อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการราคาแพง การทำลายทรัพย์สินของกลุ่มคนร้าย เช่น ทำลายตู้โทรศัพท์สาธารณะ

ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ ทรัพยากรธรรมชาติ

โอกาส มีแหล่งน้ำเพื่อการกักเก็บน้ำ และอุปโภคบริโภค และการประมงน้ำจืด คือ หนองจิว สระสวรรค์ หนองลุมพุก เป็นต้น และแหล่งน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปา คือ แก่งละว้า มีแหล่งน้ำชลประทานที่สำคัญ คือ อ่างเก็บน้ำชลประทาน หรือ แก่งละว้า ฝ่ายหนองนาวัว

ข้อจำกัด ที่ดินมีราคาแพง การถือครองที่ดินของเกษตรกรที่แท้จริงลดลง ดินเป็นดินร่วนปนทราย สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์น้อย ทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร และขาดความรู้ความเข้าใจที่จะนำหลักวิชาการด้านการเกษตรมาพัฒนา

⇒ สิ่งแวดล้อม

โอกาส ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกและตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และมีการรณรงค์ให้ประชาชนสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังมีไม่มาก มีการวางแผนด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล เพื่อป้องกันและบำบัดฟื้นฟู แก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการและงบประมาณจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ มีความร่วมมือในการดำเนินการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และ อบต.ประชาชนมีความเข้าใจมากขึ้น ยังมีพื้นที่เพียงพอในการรองรับปัญหาด้านขยะและแหล่งรองรับการพัฒนาบบบำบัดน้ำเสีย

ข้อจำกัด ชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น และความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดระเบียบชุมชน โดยเฉพาะหาบเร่ แผงลอย ทำยากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชนใน ชุมชนตลาดสด และชุมชนแออัด การลงโทษผู้กระทำความผิดด้านสิ่งแวดล้อมไม่เด็ดขาด การประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีมาก ทั้งด้านการปฏิบัติทั้งด้านระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขาดแคลนบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ ในการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือจากผู้ประกอบการมีน้อย ในการแก้ไขปัญหาและผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านเศรษฐกิจ

โอกาส มีการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP จากภาครัฐมากขึ้น ด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และการทอผ้าไหม โรงงานยาสูบ และสินค้าของที่ระลึกประเภทอาหาร ชุมชนมีการเคลื่อนไหวสูงต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น การขนส่งสินค้า และถ่ายเทสินค้าได้ทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ ปริมาณการปล่อยสินเชื่อเพื่อการลงทุนขนาดกลาง และเล็ก มีมากขึ้น

ข้อจำกัด การส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนต่าง ๆ ยังไม่ดี มีปัญหาด้านคุณภาพและการตลาดรองรับ ขายสินค้าไม่ได้ขาดความยั่งยืน กองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพ และรายได้ เกิดปัญหาด้านการบริหารขาดความเป็นธรรมและโปร่งใส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการส่วนมากเป็นนักลงทุนในท้องถิ่น อัตราการขยายตัวจึงไม่สูงมากนัก รายได้เฉลี่ยของประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง เศรษฐกิจระดับชุมชน หรือการพัฒนาสินค้า 1 ชุมชน 1 ผลิตภัณฑ์ ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย

⇒ การเกษตรกรรม

โอกาส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเกษตร ส่วนมากจะเป็นการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งสามารถรองรับผลผลิตในภาคเอกชนได้ เช่น การปลูกข้าว และอ้อย ประชาชนยังมีการบริโภคสินค้าด้านการเกษตร และสัตว์เลี้ยงเป็นสำคัญ มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการประมง จำนวน 5 แห่ง คือ หนองจี่ว สระสวรรค์ หนองลุมพุก อ่างเก็บน้ำห้วยทราย ฝายหนองนาแว้ว ถ้าได้รับการพัฒนาและปรับปรุงระบบการเก็บกักน้ำให้ดีขึ้นจะทำให้สามารถสนับสนุนในการพัฒนาภาคการเกษตร การประมงได้

ข้อจำกัด พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่จะอาศัยน้ำจากน้ำฝนเป็นหลัก การเปลี่ยนแปลงและการแปรผันทางสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการผลิตสินค้าทางการเกษตร ทำให้เกิดความไม่แน่นอน ไม่ต่อเนื่อง มีอัตราการเสี่ยงสูง ปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะดินซึ่งเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ ดินมีคุณภาพต่ำทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร ขาดการส่งเสริมเกษตรกรและเกษตรกรไม่มีความรู้ด้านการเกษตรอย่างแท้จริง หน่วยงานภาครัฐซึ่งมีนักวิชาการน้อย ไม่เพียงพอที่จะเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้น้ำจากแหล่งเก็บกักน้ำได้

เกษตรกรขาดความรู้ความสามารถ ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะนำมาใช้ในการผลิต เนื่องจากส่วนใหญ่เกษตรกรยากจน ใช้วิธีการผลิตแบบเดิม ทำให้การผลการผลิตต่ำ คุณภาพไม่ดี ไม่ได้มาตรฐาน ไม่คุ้มกับการลงทุน แรงงานภาคการเกษตรลดลง คนหนุ่มสาวจะเปลี่ยนเป็นการใช้แรงงานประเภทอื่นแทนเนื่องจากรายได้ดีกว่า และจะกลับมาทำการเกษตรเฉพาะในช่วงฤดูการทำเกษตรเท่านั้น เกิดความไม่แน่นอนมีการเคลื่อนย้ายบ่อย

ผลผลิตทางการเกษตรส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเกษตรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มทำให้แต่ละราย มีผลผลิตไม่มากนักและอยู่กระจัดกระจาย ทำให้ลำบากต่อการควบคุมในด้านคุณภาพของการผลิต ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าภาคเกษตรกรรมและความไม่เป็นธรรมในด้านราคา บทบาทของการพัฒนาเศรษฐกิจในสาขาภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการ มีสูงกว่าภาคเกษตร เกษตรกรในภาคเกษตรบางส่วนไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ทำการเกษตรได้ในพืชบางชนิด เนื่องจากข้อจำกัดด้านที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม รวมทั้งความแปรปรวนของสภาพธรรมชาติและกลไกของตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สินภาคครัวเรือนที่เกิดจากการกู้ยืมเพื่อการลงทุน

⇒ การอุตสาหกรรม

โอกาส อุตสาหกรรมเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ที่ยังสามารถเข้าไปส่งเสริม และพัฒนาได้ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจะมาจากวัตถุดิบภาคการเกษตรที่ไม่ขาดแคลน มีแรงงานจำนวนมาก และค่าจ้างไม่แพง การคมนาคมที่สามารถอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งทางรถยนต์และรถไฟ ที่ดินเพื่อใช้เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมยังมีมาก ราคาไม่แพงจนเกินไป มีแหล่งเงินทุนหรือสถาบันการเงินในพื้นที่

ข้อจำกัด วัตถุดิบในการผลิต จากภาคการเกษตรไม่แน่นอน และคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน แรงงานมีคุณภาพต่ำในด้านทักษะฝีมือ และมีความรู้ด้านเทคโนโลยีน้อย การเคลื่อนย้ายสูง ขาดแคลนนักลงทุนรายใหม่ บทบาทการเมืองระดับชาติ การส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเท่าที่ควรได้

⇒ การพาณิชย์กรรม / การค้า

โอกาส เป็นแหล่งรวมความต้องการและการแลกเปลี่ยนสินค้าบริการในระดับอำเภอ การคมนาคมมีความสะดวก ทั้งทางรถยนต์ และทางรถไฟ มีแหล่งเงินทุนในพื้นที่ โดยเฉพาะของภาครัฐ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้ประกอบการพาณิชย์กรรม / การค้าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการขายปลีก ย่อย

ข้อจำกัด ตลาดศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนสินค้ายังไม่มี ไม่มีคลังสินค้าหรือศูนย์รวมสินค้า ประชาชนในภาคชนบทมีอำนาจการซื้อต่ำ แหล่งเงินทุนยังมีข้อจำกัดในการปล่อยสินเชื่อขนาดกลางและเล็ก ขาดตลาดรองรับสินค้า OTOP และสินค้าเกษตรในพื้นที่

⇒ การท่องเที่ยว

โอกาส มีแหล่งท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ คือ รอยพระพุทธรูปหินลาด ภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัดมณีนิมิตวิทยาราม และวัดสนวนวารี เป็นต้น มีสินค้าของที่ระลึก ประเภทอาหาร คือ กุนเชียง และผ้าไหม การคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว สะดวกและเชื่อมโยงไปที่อื่น ๆ ได้ มีเทศกาลท่องเที่ยวงานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่ งานประเพณีลอยกระทง

ข้อจำกัด ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ต่อเนื่อง ขาดศูนย์ให้บริการแนะนำการท่องเที่ยวระดับอำเภอ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังไม่ได้รับการบูรณะและฟื้นฟู ขาดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่น่าสนใจ ศักยภาพในการดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่ำ

ด้านสังคม

⇒ ประชากรชุมชนและการประกอบอาชีพ

โอกาส ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนมีความผูกพันและความสัมพันธ์ในลักษณะของสังคมชนบทอยู่มาก จะมีความเกื้อกูล รักและสมานสามัคคีต่อกันดี มีประชากรในวัยแรงงานมาก และสามารถทำงานได้เฉพาะในงานที่มีการใช้เทคโนโลยีต่ำเป็นส่วนมาก เพราะขาดฝีมือและทักษะ จำนวนประชากรเคลื่อนย้ายออกนอกภาคเกษตรมากขึ้น มีการขยายตัวของชุมชนออกไปและจะตั้งอยู่ตามแนวเส้นทางคมนาคมคือ ทางรถไฟ และทางรถยนต์ ชุมชนมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างอาชีพและรายได้

ข้อจำกัด มีการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปต่างถิ่นสูง โดยเฉพาะหลังฤดูการเก็บเกี่ยวค่อนข้างสูง แรงงานมีความรู้ต่ำ ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม มี

การเอาัดเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน และยังมีการใช้แรงงานเด็ก อาชีพในท้องถิ่นมีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรวัยแรงงาน การดำเนินชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมแบบดั้งเดิม ชุมชนมีการพัฒนาช้า

ด้านการศึกษา

โอกาส มีโรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งวิทยาลัยการอาชีพ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิม – พระเกียรติ ที่เปิดสอนตั้งแต่ปริญญาตรีและปริญญาโท สถานศึกษามีความพร้อมสูงทั้งด้านบุคลากร/อุปกรณ์การศึกษา ประชาชนมีความต้องการในการศึกษามากขึ้น ทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ

ข้อจำกัด อัตราการเรียนต่อในระดับภาคบังคับ 12 ปี ยังมีปัญหา รวมทั้งในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อครัวเรือนต่ำ โอกาสทางการศึกษาของประชาชนยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ต่อนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ทศนคติของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมและสนับสนุนบุตรหลาน ให้ได้รับการศึกษาต่อ และมีค่านิยมส่งบุตรหลานที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ออกไปใช้แรงงานแทน นักเรียนนักศึกษา บางส่วนมีปัญหาในระหว่างเรียน ทำให้ไม่สามารถอยู่ในระบบการเรียนได้

ด้านสาธารณสุข

โอกาส ความต้องการรับบริการด้านสาธารณสุข จากศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาล ตามโครงการ 30 บาท ยังมีความต้องการจำนวนมาก ความต้องการในด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันรักษาโรค การอนามัยแม่และเด็ก ยังมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะในชุมชนและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ยังมีอัตราการเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย จากปัญหามลพิษของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อย ยังต้องการทั้งการบริการสาธารณสุขจากภาครัฐมากกว่าภาคเอกชนเพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่า สามารถใช้ระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการหนัก และต้องการแพทย์เฉพาะทางไปยังโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดขอนแก่นได้

ข้อจำกัด ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุน บุคลากรไม่เพียงพอ ภาคเอกชนมีการให้บริการในราคาแพง

ด้านการเมืองการบริหาร

⇒ นโยบายของรัฐ

โอกาส เป็นอำเภอที่ตั้งของจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาของภูมิภาค ทั้งทางด้านการคมนาคม เศรษฐกิจ ศูนย์กลางการเงิน การบริการ การค้า การลงทุน แหล่งรวมสถาบันการศึกษา ศูนย์กลางการประชุมสัมมนา ศูนย์รวมบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการแหล่งวัตถุดิบ นโยบายการเปิดประตูอินโดจีนผลของการพัฒนาด้านต่าง ๆ จึงส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอบ้านไผ่ด้วย เช่น โครงการขยายช่องทางถนนมิตรภาพตลอดสาย เป็นเส้นทางที่พาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ โครงการก่อสร้างทางรถไฟรางคู่ทั่วประเทศ ซึ่งเส้นทางรถไฟสายดังกล่าวเป็นเส้นทางพาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสินค้า OTOP อย่างจริงจัง ซึ่งอำเภอบ้านไผ่ มีสินค้าหลายอย่างที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปได้

ข้อจำกัด การแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติยังไม่ปรากฏรูปธรรมที่ชัดเจน และต่อเนื่อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อผลักดันไปสู่เป้าหมายตามนโยบายของรัฐยังไม่ดีเท่าที่ควร ข้าราชการขาดความรู้ ความเข้าใจรูปแบบการบริหารแบบบูรณาการ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ยังเป็นข้อจำกัดต่อดำเนินงานเพื่อการสนองต่อในระดับนโยบาย การถ่ายโอนภารกิจการกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ขาดความ

ชัดเจนในทางปฏิบัติ และหน่วยงานที่จะถูกถ่ายโอนไม่ให้ความร่วมมือ ก่อให้เกิดความล่าช้า เช่นด้านการศึกษา นักลงทุนจากภายในและภายนอกประเทศอยู่ในอัตราต่ำ เพราะขาดสิ่งดึงดูดใจในการลงทุน การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมเพื่อทำความเข้าใจต่อนโยบายของประชาชนน้อย ทำให้ประชาชนขาดความเข้าใจในระดับนโยบาย และการแปลงนโยบายของรัฐไปสู่การปฏิบัติ

⇒ ด้านการเมือง

โอกาส การกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีภารกิจ และบทบาท อำนาจหน้าที่งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น ความสำคัญในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นตามลำดับ นักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีเจตนาแน่วแน่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตน ระดับความขัดแย้งทางการเมืองไม่รุนแรงมากนัก ยังมีลักษณะที่สามารถประนีประนอมได้ กลุ่มผลประโยชน์ เป็นกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นมากกว่าต่างถิ่น ประชาชนเริ่มตื่นตัวด้านการเมืองสูงขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง

ข้อจำกัด การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และสนองตอบความต้องการของประชาชนของนักการเมืองท้องถิ่น จะเน้นเฉพาะในเขตพื้นที่เลือกตั้งของตนเอง การมองประเด็นปัญหาของการพัฒนาในภาพรวม ระดับ อำเภอ และ จังหวัด ระดับชาติลดลง มีการเมืองระดับชาติ เข้ามาแทรกแซงระบบการเมืองท้องถิ่น ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น มีการผูกขาดของกลุ่มผลประโยชน์ ความไม่โปร่งใส ความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นและขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นเอง

⇒ ด้านโครงสร้างการบริหารของเทศบาล

จุดแข็ง เป็นองค์การที่เป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการนิติบัญญัติ และบริหาร มีงบประมาณเพื่อการพัฒนา และบริหารจัดการเป็นของตนเอง มีอิสระในการตัดสินใจทางการบริหาร และการพัฒนาภายใต้กฎระเบียบของทางราชการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วกว่าระบบอื่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมกำกับ ดูแลและตรวจสอบของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด มีส่วนราชการในระดับอำเภอที่คอยให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนการปฏิบัติงาน มีความร่วมมือระหว่างเทศบาลและชุมชนต่าง ๆ เป็นอย่างดีรวมทั้งในการประสานงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดอ่อน เกิดระบบพรรคพวกขึ้นในระบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความไม่เป็นธรรมในการปกครองและการบังคับบัญชาซึ่งนำไปสู่ปัญหาการคอร์รัปชัน ขาดความโปร่งใส ขาดภาวะผู้นำตัวอย่าง การตรวจสอบเข้าไปไม่ทั่วถึง กระบวนการตัดสินใจสูงสุดอยู่ที่นักการเมืองที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหาร การสั่งการไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ไม่มีความเสมอภาค มีความซับซ้อนในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างกับหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ มีการแทรกแซงจากอิทธิพลภายนอกในการบริหารงานของเทศบาลในบางกรณี

⇒ ด้านกฎระเบียบ

จุดแข็ง การปฏิบัติงานขององค์กรมีความชัดเจนภายใต้ขอบของกฎหมาย เป็นหลักประกันข้อผิดพลาดให้กับข้าราชการที่ต้องการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการและเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การบริหาร การปกครองมีความเป็นธรรม และทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างระเบียบ

จุดอ่อน ขาดความยืดหยุ่น ระเบียบ กฎหมายมีช่องให้ผู้ปฏิบัติสามารถเลือกปฏิบัติได้ กฎระเบียบบางอย่างไม่ทันสมัยกับสภาพสังคมในปัจจุบันการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานมีระเบียบกฎหมายหลายฉบับรองรับมากเกินไป ระเบียบกฎหมายบางอย่างมีความซับซ้อนและไม่เกื้อกูลต่อกัน ในการปฏิบัติงานมีการยึดถือระเบียบมากเกินไปหรือไม่ก็ละเมิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

⇒ **ด้านบุคลากร**

จุดแข็ง มีบุคลากรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีสถาบันการศึกษาที่พร้อมที่จะให้การพัฒนาประสิทธิภาพด้านบุคลากรขององค์กร บุคลากรมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอำเภอบ้านไผ่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา และที่อำเภอบ้านไผ่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี และ ปริญญาโท มีการถ่ายโอนบุคลากรจากการกระจายอำนาจเข้ามาสู่ ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ตาม พ.ร.บ. ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน การขาดความรู้ความเข้าใจ และความชัดเจนในกฎระเบียบของหน่วยงานของข้าราชการ และลูกจ้างของท้องถิ่น ขาดการพัฒนาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดความกระตือรือร้น ขาดความสามัคคี ชอบทำงานตามที่อยู่บังคับบัญชาสั่งและมอบหมาย ข้าราชการขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ และการตัดสินใจ องค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไม่มากเท่าที่ควร ข้าราชการบางส่วนขาดกำลังใจ การพัฒนาความดีความชอบไม่มีความเป็นธรรม ใช้ระบบผลประโยชน์และพรรคพวก ผลจากนโยบายของคณะผู้บริหารบางครั้งขาดความชัดเจน จำทำให้บุคลากรขาดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน จึงรอรับการสั่งการเพียงอย่างเดียว บุคลากรที่ถ่ายโอนมาจากส่วนราชการอื่น ส่วนมากจะประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ ในรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีนักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร และเป็นปัญหาต่อการถ่ายโอนของหน่วยงานเดิม ปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง

⇒ **ด้านงบประมาณ/เงินอุดหนุน**

จุดแข็ง เป็นองค์กรที่มี ก.ม. ให้มีการจัดหารายได้เป็นของตนเอง มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่น ทำให้มีการกระจายงบประมาณมาให้ ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นด้วย ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น การใช้จ่ายงบประมาณมีความคล่องตัวสูงกว่าระบบอื่น ๆ ส่งผลให้มีการจัดสรรงบประมาณให้มากขึ้นด้วย มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสามารถระดมเงินงบประมาณเข้ามาในพื้นที่ได้สูง มีการลงทุนของภาคเอกชนพอสมควร มีการกำกับ ตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณ จากจังหวัด อำเภอ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายปี 2549 เทศบาลจะมีรายได้เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน กฎ ระเบียบการใช้งบประมาณท้องถิ่นมีช่องว่างทำให้เกิดการทุจริตได้ ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การคลังขาดความชัดเจนในกฎระเบียบปฏิบัติ เนื่องจากเทศบาลเป็นองค์กรที่มีการจัดหารายได้เอง และมีกำหนดการใช้จ่ายงบประมาณที่จัดทำมาตัวเอง บางครั้งทำให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่เกิดการประหยัด นโยบายในการบริหารด้านงบประมาณของผู้บริหารไม่ชัดเจน การใช้จ่ายงบประมาณบางประเภทไม่สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ต่อนโยบายการพัฒนา จังหวัดและ ประเทศในภาพรวม หน่วยงานตรวจสอบภายในองค์กรขาดเอกภาพ

⇒ **ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน**

จุดแข็ง เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน และการบริหารงาน

จุดอ่อน เครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างมีประสิทธิภาพต่ำเนื่องจากการใช้งานมานานงบประมาณในการจัดซื้อ ขาดการดูแล รักษา และการซ่อมบำรุงที่ดี ขาดบุคลากรของหน่วยงานในการที่จะดูแลรักษาและซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ ขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการจัดซื้อ/จัดหาอุปกรณ์มีมารวมทั้งขั้นตอนในการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้มีความยุ่งยากไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานบางอย่างที่ต้องใช้ความเร่งด่วน รวดเร็ว สำหรับเครื่องมือที่มีเทคโนโลยีสูงผู้ใช้ขาดเทคนิคและความชำนาญในการใช้ ขาดความเข้าใจในการบำรุงดูแลรักษา

⇒ ด้านการประสานงาน

จุดแข็ง เป็นเทศบาล ที่มีระบบการสื่อสารภายใน และภายนอกที่ดี และเป็นประโยชน์ ในการสนับสนุนการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ประชาชน และส่วนราชการอื่นเป็นอย่างดี โดยเฉพาะมีการประชุมพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ทุก ๆ เดือน ระหว่างส่วนราชการ และระหว่าง ชุมชนและผู้บริหารเทศบาล และเทศบาลได้เปิดบริการมีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

จุดอ่อน การประสานงานของเทศบาลต้องผ่านไปยังอำเภอ และจังหวัดบางครั้งมีความล่าช้า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

⇒ ด้านข้อมูลข่าวสาร

จุดแข็ง ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสาร มีเครื่องทันสมัย ที่พร้อมจะสนับสนุนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เทศบาลมีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตฟรี และห้องสมุด แก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา

จุดอ่อน การเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีน้อย ข้อมูลไม่ชัดเจนไม่เป็นปัจจุบันและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์มีน้อย การกระจายข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึง ขาดบุคลากรในหน่วยงานที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

สภาพการณ์ปัจจุบัน

เป็นเทศบาลที่ตั้งในอำเภอและจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคม เป็นแหล่งรวมสถาบันการศึกษา เป็นศูนย์กลางการประชุม/สัมมนา ศูนย์รวมบริการการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการการเงินและสถาบันการเงิน เป็นแหล่งวัดฤดูบิทางการเกษตร แหล่งพลังงาน และวัฒนธรรมที่โดดเด่นรวมทั้งเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการพัฒนาของกลุ่มประเทศในอินโดจีน ซึ่งภาพรวมของผลพวงของการพัฒนาต่าง ๆ ส่งผลถึงการพัฒนาด้านท้องถิ่นด้วย มีอัตราการขยายตัวในด้านการพาณิชย์ การค้า การบริการ แต่ในภาคอุตสาหกรรมมีน้อย ส่วนภาคการเกษตรในพื้นที่มีลักษณะลาดลง มีถนนสายสำคัญคือถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมืองจึงสะดวกต่อการเชื่อมโยงไปสู่อำเภอและจังหวัดอื่น ทั้งในการเดินทางและขนส่งสินค้า ประชากรส่วนใหญ่รายได้ยังต่ำ และมีความยากจน เป็นเทศบาลที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ระดับประถม มัธยม วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมากแห่งหนึ่ง มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่แรงงานประเทศอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะหลังฤดูเก็บเกี่ยว สัดส่วนการลงทุนเพิ่มขึ้นไม่มาก ประชาชนยังว่างงานอยู่มาก และค่าแรงต่ำ

สรุปประเมินสถานการณ์

ด้านการค้า การพาณิชย์และการบริการ มีเพิ่มขึ้นในเขตเมืองซึ่งเป็นแหล่งศูนย์รวมของการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าต่าง ๆ ในระดับอำเภอ เนื่องจากการคมนาคมที่มีความสะดวก รวมทั้งความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในเขตเมือง และมีความพร้อมด้านสถาบันการเงินที่จะมาสนับสนุน

โครงสร้างด้านเศรษฐกิจระดับชุมชน โดยเฉพาะระดับกลาง และเล็ก มีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคพาณิชย์กรรม และการบริการมากขึ้น เกิดจากปัจจัยด้านแรงงาน และปัจจัยด้านการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความไม่แน่นอนของภาคเกษตรซึ่งการผลิตส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นมากขึ้น และเข้าใจในระบบการปกครองท้องถิ่นเพิ่มขึ้นมาก

สภาพสังคมโดยทั่วไป มีการพัฒนามาสู่การเป็นสังคมเมืองมากขึ้น บางส่วนยังมีลักษณะเป็นสังคมชนบทกึ่งสังคมเมือง และมีการขยายตัวของชุมชนออกไปตามเส้นทางคมนาคมทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ จนบางแห่งกลายเป็นชุมชนแออัด เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีปัญหาต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานในพื้นที่ เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และการสาธารณสุข

การประเมินศักยภาพในการพัฒนา

โอกาส มีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอำเภอด้านสุดท้ายก่อนเข้าสู่จังหวัดขอนแก่น และตั้งอยู่บนถนนสายสำคัญของภาคอีสาน คือ ถนนมิตรภาพ และมีทางรถไฟสายหลักของภาคอีสานวิ่งผ่านตัวเมืองซึ่งทำให้สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาคได้ เช่น จังหวัดมหาสารคาม นครราชสีมา ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเทศบาล ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม คือ เป็นพื้นที่ซึ่งไม่อยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมโดยตรง มีทรัพยากรธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ และดิน มีพื้นที่ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาได้อีกมาก และราคาที่ดินไม่สูงมากนัก สามารถรองรับและสนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายและ การขยายตัวด้านการคมนาคม การลงทุน ระดับอำเภอ จังหวัดและเหมาะที่จะเป็นที่ตั้งคลังสินค้าการเกษตร และสินค้าอื่น ๆ มีความพร้อมในด้านของปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปการ การติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม และพร้อมที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลพวงของการพัฒนาต่าง ๆ ของจังหวัดส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม มีทรัพยากรด้านแรงงานเป็นจำนวนมาก การขนส่งสินค้าเข้าสู่จังหวัดทำได้สะดวก ทั้งทางรถยนต์และทางรถไฟ ทางอากาศ และมีระบบการส่งต่อสู่จังหวัดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

ข้อจำกัด การจัดหาวัตถุดิบภาคเกษตรในพื้นที่เพื่อสนับสนุนฐานการผลิต มีจำนวนไม่แน่นอน และมีคุณภาพต่ำ แรงงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทางทักษะและมีฝีมือแรงงานต่ำ ไม่สามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีสูงมากได้ การเคลื่อนย้ายแรงงานสูงและบ่อยมาก ภาวะความเสี่ยงในการประกอบอาชีพการเกษตรมาก เนื่องจากความแน่นอนในการผลิตที่ยังคงพึ่งพาธรรมชาติ การประกอบการมีข้อจำกัดในคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำ และมลพิษ ประชาชนส่วนใหญ่ยากจน ว่างาน ความรู้ น้อย และมีหนี้สิน การส่งเสริมอาชีพยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ไม่มีตลาดศูนย์กลางในการซื้อขาย ผลผลิตทางการเกษตร อาศัยตลาดศูนย์กลางในตัวจังหวัดช่วยในการระบาย ซื้อ และ ขาย สินค้าเกษตรต่าง ๆ

ด้านองค์การและการบริหาร

จุดแข็ง เป็นองค์กรท้องถิ่นที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในภูมิภาค และเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การบริการ มีส่วนราชการในระดับอำเภอ และจังหวัดเป็นจำนวนมาก และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันบ่อย มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับเทศบาลสูง มีระบบงบประมาณและระบบการบริหารงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี เป็นองค์กรที่สามารถสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากพื้นที่ที่มีความเหมาะสมไม่ใหญ่เกินไป และมีเครื่องมือ

เครื่องใช้ อุปกรณ์ที่จะเป็นและสามารถนำมาใช้ในการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนได้อย่างดี ผู้บริหารท้องถิ่น จะอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งง่ายต่อการแก้ไขปัญหา และการให้บริการประชาชน

จุดอ่อน เนื่องจากเทศบาลมีภารกิจด้านการบริหาร และการพัฒนาที่ครอบคลุมในหลายด้าน การพัฒนาในบางด้าน เกิดการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการแพทย์ ด้านผังเมืองและด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และคนกลุ่มนี้บางส่วนยังมีทัศนคติที่ไม่พึง ประสงค์อย่างแท้จริงที่จะทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากยังเป็นที่ต้องการของภาคเอกชนที่ รายได้ดีกว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นขาดความมั่นใจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานบางอย่างที่มีลักษณะเชิง ชัดแย้งกับระดับนโยบาย ขาดการพัฒนาบุคลากรอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง การขาดภาวะตัวอย่างผู้นำที่ดี มี ความขัดแย้งในระบบการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการประจำ ส่งผลต่อการบริหารงาน ขาดความโปร่งใส กลุ่ม ผลประโยชน์ในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทและแทรกแซงการบริหารงานและการปฏิบัติงาน

*****

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ
และวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนา

1. วิสัยทัศน์เทศบาลเมืองบ้านไผ่ (BAN PHAI MUNICIPALITY VISION)

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจชุมชน เมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้ คู่ธรรมภิบาล บริการประทับใจ”

2. การกิจหลักของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ตาม พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีหน้าที่ ดังนี้ มาตรา 50 ภายใต้กฎหมายเทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
9. หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

มาตรา 51 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลอาจทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
3. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
4. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
5. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
6. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
8. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
9. เทศพาณิชย์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดภารกิจหน้าที่ให้กับเทศบาล ดังนี้

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การควบคุมให้มีและควบคุมการเลี้ยงสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

3. พันธกิจ (MISSION)

1. การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบ้านเมือง
2. พัฒนาการศึกษแก่ประชาชนทุกกลุ่มอายุทั้งในระบบนอกระบบการศึกษาและตามอัธยาศัย อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
3. การให้สวัสดิการและการสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึ่งตนเองได้
4. เป็นศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน พร้อมสร้างอาชีพและความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน
5. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและพัฒนาการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ
6. เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาเมืองโดยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. พัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพและประทับใจ
8. พัฒนาประสิทธิภาพระบบบริหารงานและบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

4. วัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น (Objective)

1. ยกระดับการพัฒนาสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว และครอบคลุม
2. สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มพูนศักยภาพของชุมชน ประชาชนมีอาชีพ และรายได้ที่พอเพียง ความยากจนลดลง
3. มีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกระดับ และการเข้าถึงบริการภาครัฐ ให้มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น
4. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และสถานที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ
5. พัฒนาระบบการศึกษา และเปิดโอกาสด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ ส่งเสริมศาสนา ประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่น
6. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และห่างไกลยาเสพติด
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

*****

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
และแนวทางการพัฒนา
เทศบาลเมืองบ้านไผ่

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนา เทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ใช้เวทีการประชุมประชาคมท้องถิ่นในการระดมสมองจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา รวมทั้ง กิจกรรม โครงการที่เป็นความต้องการ และเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน โดยได้ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (Strategic Issue)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบและส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การแก้ไขปัญหาความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา (Strategy)

1. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
  - 1.1 ส่งเสริมให้องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
  - 1.2 สนับสนุนและพัฒนาวิถีทางตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน
2. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี
  - 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ ได้มาตรฐาน ครอบคลุมทั่วถึง และการจัดทำผังเมือง อย่างเหมาะสม
  - 2.2 เพิ่มประสิทธิภาพและบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น
  - 2.3 รณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนและสถานศึกษา
  - 2.4 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนมนุษย์
  - 3.1 ยกกระดับการศึกษา ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้มีความพร้อมก้าวสู่การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
  - 3.2 เสริมสร้างสุขภาพอนามัยในทุกกลุ่มอายุ ควบคู่กับการพัฒนาการให้บริการทางสาธารณสุข
  - 3.3 ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

**4. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน
ในทุกระบบ และส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล**

- 4.1 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุก
ช่วงวัย
- 4.2 พัฒนาระบบการบริหารการศึกษา ระบบการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ

5. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน

- 5.1 พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและรายได้
- 5.2 พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมแก่คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส และบริการขั้นพื้นฐานของรัฐบาล

6. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ

- 6.1 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนให้ทันสมัย สะดวก รวดเร็วและครบวงจร
- 6.2 พัฒนาระบบให้บริการข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

7. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

- 7.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาค
ประชาชน
- 7.2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและ
การป้องกันปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
- 7.3 การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาล

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	- ส่งเสริมให้องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	กองสวัสดิการสังคม
	- สนับสนุนและพัฒนาวิถีทางตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	กองสวัสดิการสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ ได้มาตรฐาน ครอบคลุมทั่วถึงและ การจัดทำผังเมือง อย่างเหมาะสม	กองช่าง
	- เพิ่มประสิทธิภาพและบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วนในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น	สำนักปลัดเทศบาล
	- รณรงค์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนและสถานศึกษา	สำนักปลัดเทศบาล/ กองการศึกษา/ กองสวัสดิการสังคม
	- เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กองสาธารณสุขฯ/ กองช่าง
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทุนมนุษย์	- ยกระดับการศึกษา ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้มีความพร้อมก้าวสู่การเป็นสังคม แห่งการเรียนรู้	กองการศึกษา/ กองวิชาการและ แผนงาน
	- เสริมสร้างสุขภาพอนามัยในทุกกลุ่มอายุ ควบคู่กับการพัฒนาการให้บริการทางสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ
	- ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	กองการศึกษา

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบ และส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล	- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ ทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัย	กองการศึกษา/ สถานศึกษาภายใน สังกัดเทศบาลฯ
	- พัฒนาระบบการบริหารการศึกษา ระบบการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ	สถานศึกษาภายใน สังกัดเทศบาลฯ
ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การแก้ไขปัญหาคความยากจน	- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและรายได้	กองสวัสดิการสังคม
	- พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมแก่คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส และบริการขั้นพื้นฐานของรัฐบาล	กองสวัสดิการสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ	- พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ให้ทันสมัย สะดวก รวดเร็วและครบวงจร	ทุกสำนัก/กอง
	- พัฒนาระบบให้บริการข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่น อย่างมีคุณภาพและทั่วถึง	กองวิชาการและ แผนงาน
ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ	- พัฒนาระบบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	ทุกสำนัก/กอง
	- พัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการป้องกันปราบปรามการทุจริตภาครัฐ	ทุกสำนัก/กอง
	- การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาล	ทุกสำนัก/กอง

*****

บทที่ 6

การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่
การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

บทที่ 6

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่าง ๆ นำไปสู่การปฏิบัติ ด้วยการถ่ายทอดกลยุทธ์ลงสู่การปฏิบัติ โดยการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล 3 ปี กระบวนการจัดสรรงบประมาณประจำปี จัดทำแผนดำเนินงาน นำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริง การทบทวนและติดตามประเมินผล จึงเป็นอีกกระบวนการหนึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพหรือประสิทธิภาพของโครงการ ตามแผนพัฒนาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเทศบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อผลสำเร็จในการบริหารตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ กำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาที่เน้นการวางแผนแบบมีส่วนร่วมจากภาคประชาคมเมือง เพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติกระบวนการสุดท้ายของการปฏิบัติตามแผน คือ การติดตามและประเมินผลและเพื่อให้กระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการตามแผนพัฒนาขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงปรับปรุงการดำเนินงาน ควบคุม กำกับการปฏิบัติงานโครงการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

6.1 องค์กรรับผิดชอบในการติดตาม และประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สองปี ประกอบด้วย

1. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสามคน
2. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน
3. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน
4. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง จำนวนสองคน
5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสองคน

โดยคณะกรรมการฯ ดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา
2. ดำเนินการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา
3. รายงานผล และเสนอความเห็น ซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา ต่อผู้

บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น เสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

4. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

6.2 วิธีการและห้วงระยะเวลาในการติดตามประเมินผล

6.2.1 การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ เป็นการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาสามปี โดยใช้แผนดำเนินงานเป็นเครื่องมือในการติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานรายไตรมาส 3 เดือน

6.2.2 การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ โดยใช้แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ ตามคู่มือการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดทำโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยกำหนดให้มีประเด็นในการประเมิน 3 ส่วน คือ

1. ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม
2. ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์
3. การเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาตามตัวชี้วัด

6.2.3 แบบในการติดตามประเมินผล ใช้ตารางเครื่องมือ ดังนี้

6.2.3.1 ตารางยุทธศาสตร์และจำนวนแนวทางการพัฒนาในปี.....

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน		
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี		
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทุนมนุษย์		
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบ และส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล		
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การแก้ไขปัญหาความยากจน		
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ		
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ		

6.2.3.2 ตารางความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ใน
ภาพรวม

ประเด็น	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม			
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม			
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมให้ประชาชนทราบ			
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
6. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
7. ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
8. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม			
ภาพรวม			

6.2.3.3 ตารางความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละยุทธศาสตร์

ประเด็น	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 10 คะแนน)
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ / กิจกรรม	
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบ	
5. การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
6. การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
8. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
ภาพรวม	

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
1.การพัฒนาความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	1.1.ประชาชนมี ความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย	1.จำนวนครั้งของการทำประชาคม
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ.พัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี	2.1.มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีในกรคมนาคมของชุมชน	2.จำนวนพื้นที่ผิวจราจรที่เพิ่มขึ้น (สร้างใหม่) (ตร.ม.)
		3.จำนวนพื้นที่ถนนที่ได้รับการปรับปรุงผิวจราจร (ถนนเดิม) (ตร.ม.)
		4.พื้นที่สีเขียว / ประชากรเพิ่มขึ้น ตร.ม. / คน
		5.จำนวนโคมไฟส่องสว่างที่มีความจำเป็นเพิ่มขึ้น
		6.จำนวนครั้งของอาชญากรรมลดลง
	2.2.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	7.จำนวนอุบัติเหตุจราจรในเขตเทศบาล ลดลงและผู้เสียชีวิตในเขตเทศบาลลดลง
		8.จำนวนครั้งการเกิดอัคคีภัยลดลง
		9.ระยะเวลาเฉลี่ยในการระงับอัคคีภัยได้เร็วขึ้น
		10.ร้อยละของการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์
	2.3.มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมต่อการดำรงชีวิต	11.ร้อยละของขยะอันตรายได้รับการกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
2.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองนำอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี(ต่อ)	2.3.มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเหมาะสมต่อการดำรงชีวิต (ต่อ)	12.ร้อยละของร้านอาหารในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่มีการติดตั้งบ่อดักไขมัน
		13.ถนนสายหลักมีค่าเฉลี่ยผลการประเมินด้านความสะอาดผ่านเกณฑ์
		14.ตลาดสดผ่านเกณฑ์ตลาดสดนำซื้อของกรมอนามัย
		15.โรงฆ่าสัตว์ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของกรมปศุสัตว์
		16.จำนวนผู้จำหน่ายสินค้าในพื้นที่ไม่ได้รับอนุญาตลดลง
	2.4.มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเทศบาล	17.ร้อยละของจำนวนผู้จำหน่ายสินค้าในตลาดสดและบริเวณจุดผ่อนผันที่เทศบาลกำหนดปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย
		18.ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปได้รับการคัดกรองโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง
	3.การพัฒนาทุนมนุษย์	3.1.ประชาชนมีสุขภาพอนามัยแข็งแรง
20.อัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกลดลงร้อยละ 20 จากค่ามัธยฐาน 5 ปี ย้อนหลัง (มัธยฐานเท่ากับ 12)		
21.ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ ด้านการป้องกันโรคเอดส์		

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
3.การพัฒนาทุนมนุษย์ (ต่อ)	3.1.ประชาชนมีสุขภาพอนามัยแข็งแรง (ต่อ)	22.ร้อยละสตรีอายุ 30-60 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูกและมะเร็งเต้านม
		23.ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีปัญหาอ่อนด้อยได้รับการดูแลสุขภาพตามเกณฑ์
		24.จำนวนเด็กเล็ก(อายุ 2-4ปี)ในชุมชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น
4.การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนสังกัดเทศบาลให้ได้มาตรฐาน ในทุกระบบ และส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในเขตเทศบาล	4.1.โรงเรียนของเทศบาลมีมาตรฐานในการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น	25.ร้อยละของเด็กนักเรียนที่อ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานช่วงชั้น
		26.โรงเรียนเทศบาลบ้านไผ่ผ่านการประเมินภายนอก (สมศ.)
		27. ร้อยละคะแนนผลทดสอบ O-net เฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุกปี
5.การแก้ไขปัญหาความยากจน	5.1.ชุมชนมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ	28.จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุน ผ่านเกณฑ์การประเมิน
		29.ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเมืองบ้านไผ่ เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจชุมชน
	5.2.ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้มแข็งและเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	30.จำนวนชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งตนเองได้มากขึ้น
		31.ร้อยละของประชาชนที่เข้ารับการอบรม มีอาชีพเสริม
	5.3.ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับการบริการครอบคลุมและทั่วถึง	32.ร้อยละของผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับการบริการครอบคลุม
6.พัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ	6.1.ประชาชนเกิดความพึงพอใจใน การรับบริการจากเทศบาล	33.ร้อยละความพึงพอใจในการบริการและการจัดการของประชาชน
	6.2.มีฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยสำหรับ ให้บริการประชาชน	34.ประชาชนเข้าถึงแหล่งเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
6.การพัฒนาาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ	6.3.มีฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยสำหรับ ให้บริการประชาชน	35.ร้อยละของจำนวนประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับข้อมูลของเทศบาล
7.การพัฒนาาระบบบริหารจัดการ	7.1.มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	36.ร้อยละของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคล ตาม ม. 35 ของ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น พ.ศ. 2542
	7.2.มีระบบการเบิกจ่ายเงินที่เป็นไปตามแผนการเบิกจ่ายเงิน มีการ ใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่า สามารถประหยัดงบประมาณได้	37.ร้อยละของงบประมาณที่เบิกจ่ายเป็นไป ตามแผนการเบิกจ่ายเงินรายไตรมาสสะสม
	7.3.มีระบบการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นไปตามแผนการจัดซื้อจัดจ้าง มีการใช้เงินใน การจัดซื้อจัดจ้างอย่างคุ้มค่า สามารถประหยัดงบประมาณได้	38.ร้อยละของจำนวนโครงการที่สามารถจัดซื้อจัดจ้างได้ทันตาม กำหนดเวลาที่ กำหนดใน แผนการจัดซื้อจัดจ้าง
		39.ร้อยละของจำนวนเงินที่เหลือจากการ สอบราคาประกวดราคาโครงการจัดซื้อจัดจ้างต่อราคากลางที่กำหนด
	7.4.เพิ่มรายได้ด้วยวิธีการต่างๆ กิจกรรม/โครงการที่เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเทศบาล	40.ร้อยละของรายได้ที่จัดเก็บเอง เมื่อเทียบกับรายได้ทั้งหมดของเทศบาล
7.5.มีงานวิจัยและการ ประเมินผลที่ สามารถแก้ไข ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขต เทศบาลและแก้ไขปัญหาการจัดการเมือง	41.ร้อยละของโครงการที่มีการ ดำเนินงานบรรลุตาม วัตถุประสงค์	

ตารางสรุปตัวชี้วัด Measurement Template (KPI profile)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด (KPI)
7.การพัฒนากระบวนการจัดการ (ต่อ)	7.6.บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน	42.บุคลากรทุกระดับได้รับการ ฝึกอบรมมากกว่า40 ชม./ คน
		43.ร้อยละของบุคลากรมี ความสามารถใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์พื้นฐาน
	7.8.มีฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับ ให้บริการประชาชน	44.ระดับความสำเร็จของการ บริหารฐานข้อมูลเทศบาลเมือง บ้านไผ่

*****